

॥ व्यासगीता ब्रह्मपुराणे ॥

.. Vyasagita from Brahma Purana ..

sanskritdocuments.org

September 11, 2017

.. Vyasagita from Brahma Purana ..

—
॥ व्यासगीता ब्रह्मपुराणे ॥
—

Sanskrit Document Information

Text title : vyAsagItAbrahmapurANAntargataM

File name : vyAsagItAbrahmapurANa.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Translated by : Posted at <http://www.astrojyoti.com/vyasagita.htm> without author reference

Description-comments : adhyAya numbering is different than

Latest update : May 6, 2013

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

September 11, 2017

sanskritdocuments.org

अध्यायः २३४ (१२६)

आत्यन्तिकलयनिर्मुपणाम्

व्यास उवाच

आध्यात्मिकादि भो विप्रा ज्ञात्वा तापत्रयं बुधः ।

उत्पन्नज्ञानवैराग्यः प्राप्नोत्यात्यन्तिकं लयम् ॥ २३४.१ ॥

आध्यात्मिकोऽपि द्विविधा शारीरो मानसस्तथा ।

शारीरो बहुभिर्भेदैर्भिद्यते श्रूयतां य सः ॥ २३४.२ ॥

शिरोरोगप्रतिश्यायज्वरशूलभगंदरैः ।

गुल्मार्शःश्रयथुश्चासख्छर्धाद्विभिरनेकधा ॥ २३४.३ ॥

तथाऽक्षिरोगातीसारकुष्ठाऽग्नाभयसंज्ञकैः ।

भिद्यते देहजस्तापो मानसं श्रोतुमर्हथ ॥ २३४.४ ॥

कामक्रोधमद्वेषलोभमोहविषादजः ।

शोकासूयावमानेष्यामात्सर्याभिभवस्तथा ॥ २३४.५ ॥

मानसोऽपि द्विजश्रेष्ठास्तापो भवति नैकधा ।

धृत्येवमाद्विभिर्भेदैस्तापो ह्याध्यात्मिकः स्मृतः ॥ २३४.६ ॥

मृगपक्षिमनुष्याद्यैः पिशाचोरगराक्षसैः ।

सरीसृपाद्यैश्च नृणां जन्यते याऽऽधिभौतिकः ॥ २३४.७ ॥

शीतोष्णवातवर्षाम्बुवैद्युतादिसमुद्भवः ।

तापो द्विजवरश्रेष्ठः कथ्यते याऽऽधिदैविकः ॥ २३४.८ ॥

गर्भजन्मजराज्ञानमृत्युनाऽऽकञ्च तथा ।

दुःखं सदस्रशो भेदैर्भिद्यते मुनिसत्तमाः ॥ २३४.९ ॥

सुकुमारतनुर्गर्भे जन्तुर्बहुमलावृते ।

उल्बसंवेष्टितो भद्रापृष्ठग्रीवास्थिसंलतिः ॥ २३४.१० ॥

अत्यम्लकटुतीक्ष्णोष्णलवणैर्मातृभोजनैः ।

अतितापिभिरत्यर्थं आध्यमानोऽतिवेदनः ॥ २३४.११ ॥

प्रसारणाकुञ्चनादौ नागा(ऽग्ना)नां प्रभुरात्मनः ।

शङ्कन्मूत्रमहापङ्कशाथी सर्वत्र पीडितः ॥ २३४.१२ ॥

निरुच्छ्वासः सचैतन्यः स्मरञ्जन्मशतान्यथ ।
 आस्ते गर्भेऽतिदुःखेन निजकर्मनिबन्धनः ॥ २३४.१३ ॥
 जायमानः पुरीषासृज्मूत्रशुक्राविलाननः ।
 प्राजापत्येन वातेन पीड्यमानास्थिबन्धनः ॥ २३४.१४ ॥
 अधोभुजस्तैः क्रियते प्रभवैः सूतिमारुतैः ।
 क्लेशैर्निष्कान्तिमाप्नोति जठरान्मातुरातुरः ॥ २३४.१५ ॥
 मूर्च्छामवाप्य मडतीं संस्पृष्टो बाल्यवायुना ।
 विज्ञानभ्रंसमाप्नोति जातस्तु मुनिसत्तमाः ॥ २३४.१६ ॥
 कण्टकैरिव तुन्नाङ्गः ककचैरिव दारितः ।
 पूतिप्राणान्निपतितो धराण्यां किमिको यथा ॥ २३४.१७ ॥
 कण्डूयनेऽपि याशक्तः परिवर्तेऽप्यनीश्वरः ।
 स्तनपानादिकाडारमवाप्नोति परेस्थया ॥ २३४.१८ ॥
 अशुचिस्रस्तरे सुभः कीटदंशादितिस्तथा ।
 भक्ष्यमाणोऽपि नैवैषां समर्थो विनिवारणे ॥ २३४.१९ ॥
 जन्मदुःखान्यनेकानि जन्मनोऽनन्तराणि य ।
 बालभावे यदाप्नोति आधिभूतादिकानि य ॥ २३४.२० ॥
 अज्ञानतमसा छन्नो मूढान्तः करणो नरः ।
 न जानाति कुतः कोऽलं कुत्र गन्ता किमात्मकः ॥ २३४.२१ ॥
 केन बन्धेन बद्धोऽलं कारणं किमकारणम् ।
 किं कार्यं किमकार्यं वा किं वाच्यं किं न योज्यते ॥ २३४.२२ ॥
 को धर्मः कश्च वाऽधर्मः कस्मिन्वर्तते वै कथम् ।
 किं कर्तव्यमकर्तव्यं किं वा किं गुणदोषवत् ॥ २३४.२३ ॥
 अत्र पशुसमैर्मूढैरज्ञानप्रभवं मडत् ।
 अवाप्यते नरैर्दुःखं शिश्रोदरपरायणैः ॥ २३४.२४ ॥
 अज्ञानं तामसो भावः कार्यारम्भप्रवृत्तयः ।
 अज्ञानिनां प्रवर्तन्ते कर्मलोपस्ततो द्विजाः ॥ २३४.२५ ॥
 नरकं कर्मणां लोपात्कृलमाहुर्महर्षयः ।

तस्मादज्ञानिनां दुःखमिड यामुत्र योत्तमम् ॥ २३४.२६ ॥

जराजर्जरदेडश्च शिथिलावयवः पुमान् ।

विचलच्छीर्णदशनो वलिसनायुशिरावृतः ॥ २३४.२७ ॥

दूरप्रनष्टनयनो व्योमान्तर्गततारकः ।

नासाविवरनिर्यातरोमपुञ्जश्चलद्भ्रुः ॥ २३४.२८ ॥

प्रकटीभूतसर्वास्थिर्नतपृष्ठास्थिसंलतिः ।

उत्सन्नजठराग्नित्वादल्पाडारोल्पयेष्टितः ॥ २३४.२९ ॥

कृच्छ्रयंक्रमणोत्थानशयनासनयेष्टितः ।

मन्दीभवच्छ्रोत्रनेत्रगलल्लालाविलाननः ॥ २३४.३० ॥

अनायत्तैः समस्तैश्च करणैर्मरणोन्मुषः ।

तत्क्षणेऽप्यनुभूतानामस्मर्ताऽभिलवस्तुनाम् ॥ २३४.३१ ॥

सकृद्दुःख्यारिते वाक्ये समुद्भूतमडाश्रमः ।

श्वासकासामयायाससमुद्भूतप्रजागरः ॥ २३४.३२ ॥

अन्येनोत्थाप्यतेऽन्येन तथा संवेश्यते जरी ।

भृत्यात्मपुत्रदाराणामपमानपराकुतः ॥ २३४.३३ ॥

प्रक्षीणाभिलशौचश्च विडाराडारसंस्मृतः ।

डास्यः परिजनस्यापि निर्विण्णशेषबान्धवः ॥ २३४.३४ ॥

अनुभूतमिवान्यस्मिञ्जन्मन्यात्मविशेषितम् ।

संस्मरन्धौवने दीर्घं निःश्वसित्यतितापितः ॥ २३४.३५ ॥

येवमादीनि दुःखानि जरायामनुभूय य ।

मरणो यानि दुःखानि प्राप्नोति शृणु तान्यपि ॥ २३४.३६ ॥

श्वथग्रीवाङ्घ्रिडस्तोऽथ प्राप्नो वेपथुना नरः ।

मुहुर्लानिपरश्चासौ मुहुर्लान्बलन्वितः ॥ २३४.३७ ॥

डिरण्यधान्यतयभार्याभृत्यगृहादिषु ।

येते कथं भविष्यन्तीत्यतीवममताकुलः ॥ २३४.३८ ॥

मर्मविद्भिर्मडारोगैः कृक्यैरिव दारुणैः ।

शरैरिवान्तकस्योत्रैश्छिद्यमानास्थिबन्धनः ॥ २३४.३९ ॥

परिवर्तमानताराक्षिडस्तपाहं मुहुः क्षिपन् ।
संशुष्यमाणताल्वोष्ठकण्ठो घुरघुरायते ॥ २३४.४० ॥
निरुद्धकण्ठदेशीऽपि उदानश्चासपीडितः ।
तापेन मडता व्यामस्तृषा व्यामस्तथा क्षुधा ॥ २३४.४१ ॥
क्लेशाद्दुःखान्तिमाप्नोति याम्यङ्किंकरपीडितः ।
तापेन मडात व्यामस्तृषा व्यामस्तथा क्षुधा ॥ २३४.४२ ॥
येतान्यन्यानि योग्राणि दुःभानि मरणे नृणाम् ।
श्रृणुध्वं दर्शयानि प्राप्यन्ते पुरुषैर्मृतैः ॥ २३४.४३ ॥
याम्यङ्किंकरपाशादिग्राहणं दण्डताडनम् ।
यमस्य दर्शनं योग्रमुग्रमार्गविलोकनम् ॥ २३४.४४ ॥
करम्भवालुकाविह्वियन्त्रशस्त्रादिभीषणे ।
प्रात्येकं यातनायाश्च यातनादि द्विजोत्तमाः ॥ २३४.४५ ॥
कुक्यैःपीड्यमानानांभू(मू)षायां यापि ध्माप्यताम् ।
कुडारैः पाट्यमानानांभूमौ यापि निभन्यताम् ॥ २३४.४६ ॥
शूलेष्वारोप्यमाणानां व्याघ्रवकुत्रे प्रवेश्यताम् ।
गृध्रैः संभक्ष्यमाणानां द्वीपिभिश्चोपभुज्यताम् ॥ २३४.४७ ॥
क्वथ्यतां तैलमध्ये यः क्लिद्यतां क्षारकर्मणे ।
उच्यन्निपात्यमानानां क्षिप्यतां क्षेपयन्त्रकैः ॥ २३४.४८ ॥
नरके यानि दुःभानि पापहेतूद्भवानि वै ।
प्राप्यन्ते नारकैर्विप्रास्तेषां संध्या न विद्यते ॥ २३४.४९ ॥
न केवलं द्विजश्रेष्ठा नरके दुःखपद्भतिः ।
स्वर्गेऽपि पातभीतस्य क्षयिष्णोर्नास्ति निर्वृतिः ॥ २३४.५० ॥
पुनश्च गर्भो भवति जायते यः पुनर्नरः ।
गर्भे विलीयते भूयो जायमानोऽस्तमेति यः ॥ २३४.५१ ॥
जातमात्रश्च म्रियते बालभावे यः यौवने ।
यद्यत्प्रीतिकरं पुंसां वस्तु विप्राः प्रजायते ॥ २३४.५२ ॥

तदेव दुःखवृक्षस्य बीजत्वमुपगच्छति ।
 कलत्रपुत्रमित्रादिगुलक्षेत्रधनादिकैः ॥ २३४.५३ ॥
 ड्डियते न तथा भूरि सुभं पुंसां यथाऽसुभम् ।
 षति संसारदुःखार्कतापतापितयेतसाम् ॥ २३४.५४ ॥
 विमुक्तिपादपख्यामृते कुत्र सुभं नृणाम् ।
 तदस्य त्रिविधस्यापि दुःखजातस्य पण्डितैः ॥ २३४.५५ ॥
 गर्भजन्मजराद्येषु स्थानेषु प्रभविविष्यतः ।
 निरस्तातिशयाह्लादं सुभभावैकलक्षणम् ॥ २३४.५६ ॥
 भेषजं भगवत्प्राप्तिरेका याऽऽत्यन्तिकी मता ।
 तस्मात्तत्प्राप्तये यत्रः कर्तव्यः पण्डितैर्नरैः ॥ २३४.५७ ॥
 तत्प्राप्तिहेतुर्ज्ञानं च कर्म योक्तं द्विजोत्तमाः ।
 आगमोत्थं विवेकाच्च द्विधा ज्ञानं तथोच्यते ॥ २३४.५८ ॥
 शब्दब्रह्माऽऽगममयं परं ब्रह्म विवेकजम् ।
 अन्धं तम षवाज्ञानं दीपवञ्चेन्द्रियोद्भवम् ॥ २३४.५९ ॥
 यथा सूर्यस्तथा ज्ञानं यद्वै विप्रा विवेकजम् ।
 मनुरप्याल वेदार्थं स्मृत्वा यन्मुनिसत्तमाः ॥ २३४.६० ॥
 तदेतच्छ्रुयतामत्र संबन्धे गदतो मम ।
 द्वे ब्रह्मणी वेदितव्ये शब्दब्रह्म परं च यत् ॥ २३४.६१ ॥
 शब्दब्रह्मणि निष्प्रातः परं ब्रह्मधिगच्छति ।
 द्वे विद्ये वेदितव्ये षति याऽऽथर्वणी श्रुतिः ॥ २३४.६२ ॥
 परया ष्यक्षरप्राप्तिरुवेदादिमयाऽपरा ।
 यत्तदव्यक्तमजरमथिन्त्यमजमव्ययम् ॥ २३४.६३ ॥
 अनिर्देश्यमज्ञं च पाणिपादाद्यसंयुतम् ।
 वित्तं सर्वगतं नित्यं भूतयोनिमकारणम् ॥ २३४.६४ ॥
 व्याप्यं व्याप्यं यतः सर्वं तद्वै पश्यन्ति सूरयः ।
 तद्ब्रह्म परमं धाम तद्व्येयं भोक्षकाङ्क्षिभिः ॥ २३४.६५ ॥
 श्रुतिवाक्योदितं सूक्ष्मं तद्विषयोः परमं पदम् ।

उत्पत्तिं प्रलयं चैव भूतानामगतिं गतिम् ॥ २३४.६६ ॥
 वेत्ति विद्यामविद्यां य स वाच्यो भगवानिति ।
 ज्ञानशक्तिबलवैश्वर्यवीर्यतेजोस्यशेषतः ॥ २३४.६७ ॥
 भगवच्छब्दवाच्यानि य स वाच्यो भगवानिति ।
 ज्ञानशक्तिबलवैश्वर्यवीर्यतेजोस्यशेषतः ॥ २३४.६८ ॥
 भूतेषु य स सर्वात्मा वासुदेवस्ततः स्मृतः ।
 उवायेदं मधुर्षिभ्यः पुरा पृष्टः प्रजापतिः ॥ २३४.६९ ॥
 नामाव्याख्यामनन्तस्य वासुदेवस्य तत्त्वतः ।
 भूतेषु वसते योऽन्तर्वसन्त्यत्र य तानि यत् ॥
 धाता विधाता जगतां वासुदेवस्ततः प्रभुः ॥ २३४.७० ॥
 ससर्वभूतप्रकृतिर्गुणांश्च, द्रोषांश्च सर्वा-स(न)गुणो ज्यतीतः ।
 अतीतसर्वारणोऽभिलात्मा, तेनाऽऽवृत्तं यद्भवनान्तरालम् ॥ २३४.७१ ॥
 समस्तकल्याणगुणात्मको हि, स्वशक्तिलेशाद्भूतसर्गः ।
 छ्छागृहीताभिमतोरुद्वेष्टः, संसाधिताशेषजगद्धितोऽसौ ॥ २३४.७२ ॥
 तेजोबलवैश्वर्यमडावरोधः, स्ववीर्यशक्त्यादिगुणैकराशिः ।
 परः पराणां सकला न यत्र, क्लेशादयः सन्ति परापदेशे ॥ २३४.७३ ॥
 स छ्छरो व्यष्टिसमष्टिरूपोऽव्यक्तस्वरूपः प्रकटस्वरूपः ।
 सर्वेश्वरः सर्वदृक्सर्ववेत्ता, समस्तशक्तिः परमेश्वराभ्यः ॥ २३४.७४ ॥
 संज्ञायते येन तदस्तदोषं शुद्धं परं निर्मलमेकरूपम् ।
 संदृश्यते वाऽऽप्यथ गम्यते वा, तज्ज्ञानमज्ञानमतोऽन्यदुक्तम् ॥ २३४.७५ ॥
 धृति श्रीमहापुराणे आदिब्राह्मे व्यासर्षिसंवादे आत्यन्तिकलयनिरूपणं नाम
 यतुस्त्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३४ ॥

अध्यायः २३५ (१२७)

योगाभ्यासनिरूपणम्

मुनय उचुः

धृष्टानो ब्रूहि योगं य द्दुःखसंयोगभेषजम् ।

यं विदित्वाऽऽव्ययं तत्र युञ्जामः पुरुषोत्तमम् ॥ २३५.१ ॥

श्रुत्वा स वचनं तेषां कुष्पाद्वैपायनस्तदा ।

अब्रवीत्परमप्रीतो योगी योगविदां वरः ॥ २३५.२ ॥

योगं वक्ष्यामि भो विप्राः शृणुध्वं भवनाशनम् ।

यमभ्यस्याऽऽप्नु याधोगी मोक्षं परमदुर्लभम् ॥ २३५.३ ॥

श्रुत्वाऽऽदौ योगशास्त्राणि गुरुमाराध्य भक्तितः ।

धृतिडासं पुराणं च वेदांश्चैव विचक्षाणः ॥ २३५.४ ॥

आहारं योगदोषांश्च देशकालं च बुद्धिमान् ।

ज्ञात्वा समभ्यसेधोगं निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ॥ २३५.५ ॥

भुञ्जन्सक्तुं यवागून् च तक्ष्मूलकूलं पयः ।

यावत् कर्णपिण्याकमाहारं योगसाधनम् ॥ २३५.६ ॥

न मनोविकले ध्माते न श्रान्ते क्षुधिते तथा ।

न हृद्धे न च शीते च न योष्वो नानिवात्मके ॥ २३५.७ ॥

सशब्दे न जलाभ्यासे ज्वर्णगोष्ठे यतुष्पथे ।

सरीसृपे श्मशाने च न नद्यन्तेऽग्निसंनिधौ ॥ २३५.८ ॥

न यैत्ये न च वल्मीके सभये दूपसंनिधौ ।

न शुष्पर्णानियये योगं युञ्जुत कर्त्तव्यम् ॥ २३५.९ ॥

देशानेताननादृत्य मूढत्वाधो युनक्ति वै ।

प्रवक्ष्ये तस्य ये दोषा जायन्ते विघ्नकारकाः ॥ २३५.१० ॥

बाधिर्यं जडता लोपः स्मृतेर्मूकत्वमन्धता ।

ज्वरश्च जायते सद्यस्तद्दृष्टानसंभवः ॥ २३५.११ ॥

तस्मात्सर्वात्मना कार्या रक्षा योगविदा सदा ।

धर्मार्थकाममोक्षाणां शरीरं साधनं यतः ॥ २३५.१२ ॥

आश्रमे विजने गुड्ये निःशब्दे निर्भये नगे ।

शून्यागारे शूयौरभ्ये यैकान्ते देवतालये ॥ २३५.१३ ॥

रञ्ज्याः पश्चिमे यामे पूर्वे च सुसमाहितः ।

पूर्वाङ्गि मध्यमे याङ्गि युक्ताहारो जितेन्द्रियः ॥ २३५.१४ ॥

आसीनः प्राङ्मुખो रभ्य आसने सुभनिश्चले ।
 नातिनीये न योच्छ्रिते निस्पृहः सत्यवाक्षुषिः ॥ २३५.१५ ॥
 युक्तनिद्रो जितक्रोधः सर्वभूतहिते रतः ।
 सर्वद्वंद्वसङ्घो धीरः समकायाङ्घ्रिमस्तकः ॥ २३५.१६ ॥
 नाभौ निधाय हस्तौ द्वौ शान्तः पद्मासने स्थितः ।
 संस्थाप्य दृष्टिं नासात्रे प्राणानायम्य वाग्यतः ॥ २३५.१७ ॥
 समाहृत्येन्द्रियग्रामं मनसा हृदये मुनिः ।
 प्राणवं दीर्घमुधम्य संवृतास्थः सुनिश्चलः ॥ २३५.१८ ॥
 रजसा तमसो वृत्तिं सत्त्वेन रजसस्तथा ।
 संछाद्य निर्मलं शान्ते स्थितः संवृतलोचनः ॥ २३५.१९ ॥
 हृत्पद्मकोटरे लीनं सर्वव्यापि निरञ्जनम् ।
 युञ्जत शान्ते स्थितः संवृतलोचनः ॥ २३५.२० ॥
 करणैन्द्रियभूतानि क्षेत्रज्ञे प्रथमं न्यसेत् ।
 क्षेत्रज्ञश्च परे योज्यस्ततो युञ्जति योगवित् ॥ २३५.२१ ॥
 मनो यस्यान्तमभ्येति परमात्मनि यञ्चलम् ।
 संत्यज्य विषयांस्तस्य योगसिद्धिः प्रकाशिता ॥ २३५.२२ ॥
 यदा निर्विषयं चित्तं परे ब्रह्मणि लीयते ।
 समाधौ योगयुक्तस्य तदाऽभ्येति परं पदम् ॥ २३५.२३ ॥
 असंसक्तं यदा चित्तं योगिनः सर्वकर्मसु ।
 भवत्यानन्दमासाद्य तदा निर्वाणमृच्छति ॥ २३५.२४ ॥
 शुद्धं धामत्रयातीतं तुर्याभ्यं पुरुषोत्तमम् ।
 प्राप्य योगबलाद्योगी मुच्यते नात्र संशयः ॥ २३५.२५ ॥
 निःस्पृहः सर्वकामेभ्यः सर्वत्र प्रियदर्शनः ।
 सर्वत्रानित्यबुद्धिस्तु योगी मुच्येत नान्यथा ॥ २३५.२६ ॥
 षण्ड्रियाणि न सेवेन वैराग्येण य योगवित् ।
 सदा चाभ्यासयोगेन मुच्यते नात्र संशयः ॥ २३५.२७ ॥
 न य पद्मासनाद्योगो न नासात्रनिरीक्षणात् ।

मनसश्चेन्द्रियाणां य संयोगो योग उच्यते ॥ २३५.२८ ॥

अेवं मया मुनिश्रेष्ठा योगः प्रोक्तो विमुक्तिदः ।

संसारमोक्षधेतुश्च किमन्यश्श्रोतुमिच्छथ ॥ २३५.२९ ॥

लोमदर्षण उवाच

श्रुत्वा ते वचनं तस्य साधु साध्विति याब्रुवन् ।

व्यासं प्रशस्य सम्भूज्य पुनः प्रष्टुं समुद्यताः ॥ २३५.३० ॥

धृति श्रीमहापुराणे आदिब्राह्मे व्यासर्षिसंवादे योगाभ्यासनिर्णयनाम

पञ्चत्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३५ ॥

अध्यायः २३६ (१२८)

सांभ्ययोगनिर्णयनाम्

मुनय उचुः

तव वक्त्राब्धिसंभूतममृतं वाऽमयं मुने ।

पिबतां नो द्विजश्रेष्ठ न नृमिरिड दृश्यते ॥ २३६.१ ॥

तस्माद्योगं मुने ब्रूहि विस्तरेण विमुक्तिदम् ।

सांभ्यं य द्विपदां श्रेष्ठ श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ २३६.२ ॥

प्रज्ञावाञ्छ्रोत्रियो यज्वा प्यातः प्राज्ञोऽनसूयकः ।

सत्यधर्ममतिर्ब्रह्मन्तथं ब्रह्माधिगच्छति ॥ २३६.३ ॥

तपसा ब्रह्मचर्येण सर्वत्यागेन मेधया ।

सांभ्ये वा यद्वि वा योग ऐतत्पृष्टो वदस्व नः ॥ २३६.४ ॥

मनसश्चेन्द्रियाणां य यथैकाग्रमवाप्यते ।

येनोपायेन पुरुषस्तत्त्वं व्याख्यातुमर्हसि ॥ २३६.५ ॥

व्यास उवाच

नान्यत्र ज्ञानतपसोर्नान्यत्रेन्द्रियनिग्रहात् ।

नान्यत्र सर्वसंत्यागात्सिद्धिं विन्दति कश्चन ॥ २३६.६ ॥

महाभूतानि सर्वाणि पूर्वसृष्टिः स्वयंभुवः ।

भूयिष्ठं प्राणभृद्ग्रामे निविष्टानि शरीरिषु ॥ २३६.७ ॥

भूर्मेर्दंडो जलात्स्नेहो ज्योतिषश्चक्षुषी स्मृते ।
 प्राणापानाश्रयो वायुःकोष्ठाकाशं शरीरिणाम् ॥ २३६.८ ॥
 कान्तौ विष्णुर्भले शङ्कः कोष्ठेऽग्निर्भोक्तुमिच्छति ।
 कर्णयोः प्रदिशः श्रोत्रे जिह्वायां वाक्सरस्वती ॥ २३६.९ ॥
 कर्णौ त्वक्ष्यक्षुषी जिह्वा नासिका यैव पञ्चमी ।
 दश तानीन्द्रियोक्तानि द्वाराण्यादारसिद्धये ॥ २३६.१० ॥
 शब्दस्पर्शौ तथा रूपं रसं गन्धं च पञ्चमम् ।
 इन्द्रियार्थान्मृथग्विद्यादिन्द्रियेभ्यस्तु नित्यदा ॥ २३६.११ ॥
 इन्द्रियाणि मनो युङ्क्ते अवश्या(शा)निव राजिनः(वः) ।
 मनश्चापि सदा युङ्क्ते भूतात्मा लुट्याश्रितः ॥ २३६.१२ ॥
 इन्द्रियाणां तथैवैषां सर्वेषामीश्वरं मनः ।
 नियमे च विसर्गे च भूतात्मा मनसस्तथा ॥ २३६.१३ ॥
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थश्च स्वभावश्चेतना मनः ।
 प्राणापानौ च श्रुत्वश्च नित्यं देहेषु देहिनाम् ॥ २३६.१४ ॥
 आश्रयो नास्ति सत्त्वस्य गुणशब्दो न येतनाः ।
 सत्त्वं हि तेजः सृजति न गुणान्वै कथंयन ॥ २३६.१५ ॥
 अयं समदृशं देहं वृतं षोडशभिर्गुणैः ।
 मनीषी मनसा विप्राः पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ २३६.१६ ॥
 न ह्यं यक्षुषा दृश्यो न च सर्वैरपीन्द्रियैः ।
 मनसा तु प्रदीप्तेन मडानात्मा प्रकशते ॥ २३६.१७ ॥
 अशब्दस्पर्शरूपं तस्य(व्या)रसागन्धमव्ययम् ।
 अशरीरं शरीरे स्वे निरीक्षेत निरिन्द्रियम् ॥ २३६.१८ ॥
 अव्यक्तं सर्वदेहेषु मर्त्येषु परमार्थितम् ।
 योऽनुपश्यति स प्रेत्य कल्पते ब्रह्मभूयतः ॥ २३६.१९ ॥
 विद्याविनयसम्पन्नब्राह्मणे गवि हस्तिनि ।
 शुनि यैव श्वापके च पण्डिताः समदर्शिनः ॥ २३६.२० ॥
 स हि सर्वेषु भूतेषु जङ्गमेषु ध्रुवेषु च ।

वसत्येको मखानात्मा येन सर्वमिदं ततम् ॥ २३६.२१ ॥
 सर्वभूतेषु चाऽऽत्मानं सर्वभूतानि चाऽऽत्मनि ।
 यदा पश्यति भूतात्मा ब्रह्म सम्पद्यते तदा ॥ २३६.२२ ॥
 यावानात्मनि वेदाऽऽत्मा तावानात्मा परात्मनि ।
 य एवं सततं वेद सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ २३६.२३ ॥
 सर्वभूतात्मभूतस्य सर्वभूतहितस्य य ।
 देवापि मार्गे मुञ्चन्ति अपदस्य पदैषिणः ॥ २३६.२४ ॥
 शकुन्तानामिवाऽऽकाशे मत्स्यानामिव योदके ।
 यथा गतिर्न दृश्येन तथा ज्ञानविदां गतिः ॥ २३६.२५ ॥
 कालः पश्यति भूतानि सर्वाण्येवाऽऽत्मनाऽऽत्मनि ।
 यस्मिस्तु पश्यते कालस्तत्र वेदेऽ कश्चन ॥ २३६.२६ ॥
 न तदुर्ध्वं न तिर्यङ्मय नाधो न य पुनः पुनः ।
 न मध्ये प्रतिगृह्णीते नैव किञ्चिन्न कश्चन ॥ २३६.२७ ॥
 सर्वे तत्स्था धमे लोका ब्राह्मणेभ्यो न किञ्चन ।
 यद्यप्यग्ने समागच्छेद्यता भाषो गुणय्युतः ॥ २३६.२८ ॥
 नैवान्तं कारुण्येयाद्यद्यपि स्थान्मनोजवः ।
 तस्मात्सूक्ष्मतरं नास्ति नास्ति स्थूलतरं तथा ॥ २३६.२९ ॥
 सर्वतः पाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुभम् ।
 सर्वतःश्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥ २३६.३० ॥
 तदेवाणोरणुतरं तन्महदृष्यो महत्तरम् ।
 तदन्तः सर्वभूतानां ध्रुवं तिष्ठन्न दृश्यते ॥ २३६.३१ ॥
 अक्षरं य क्षरं यैव द्वेषा भावोऽयमात्मनः ।
 क्षकः सर्वेषु भूतेषु दिव्यं त्वमृतमक्षरम् ॥ २३६.३२ ॥
 नवद्भारं पुरं कृत्वा उंसो हि नियतो वशी ।
 र्धृशः सर्वभूतस्य स्थावरस्य चरस्य य ॥ २३६.३३ ॥
 छानेनाभिविकल्पानां नराणां संययेन य ।
 शरीराणामजस्याऽऽडुर्दुसत्वं पारदर्शिनः ॥ २३६.३४ ॥

उंसोक्तं य क्षरं यैव कूटस्थं यत्तदक्षरम् ।
 तद्विद्वानक्षरं प्राप्य जहाति प्राणजन्मनी ॥ २३६.३५ ॥
 व्यास उवाच
 भवतां पृथक्तां विप्रा यथावद्विड तत्त्वतः ।
 सांभ्यं ज्ञानेन संयुक्तं तदेतलीर्तितं मया ॥ २३६.३६ ॥
 योगकृत्यं तु भो विप्राः कीर्तयिष्याम्यतः परम् ।
 अेकत्वं बुद्धिमनसोरिन्द्रियाणां य सर्वशः ॥ २३६.३७ ॥
 आत्मनो व्यापिनो ज्ञानं ज्ञानमेतदुत्तमम् ।
 तदेतदुपशान्तेन दान्तेनाध्यात्मशीलिना ॥ २३६.३८ ॥
 आत्मारामेण बुद्धेन बोद्धव्यं शुचिकर्मणा ।
 योगदोषान्समुच्छेद्य पञ्च यान्त्वयो विदुः ॥ २३६.३९ ॥
 कामं क्रोधं य लोभं य भयं स्वप्नं पञ्चमम् ।
 क्रोधं शमेन जयति कामं संकल्पवर्जनात् ॥ २३६.४० ॥
 सत्त्वसंसेवनाद्धीरो निद्रामुच्छेत्तुमर्हति ।
 धृत्या शिश्रोदरं रक्षेत्पाणिपादं य यक्षुषा ॥ २३६.४१ ॥
 यक्षुः श्रोत्रं य मनसा मनो वायं य कर्मणा ।
 अप्रमादाद्भयं जल्यद्भयं प्राणोपसेवनात् ॥ २३६.४२ ॥
 अेवमेतान्योगदोषाञ्जयेन्नित्यमतन्द्रितः ।
 अर्गीश्च ब्राह्मणांश्चाथ देवताः प्राणमेत्सदा ॥ २३६.४३ ॥
 वर्जयेद्भुङ्क्तां वायं लिंसायुक्तां मनोनुगाम् ।
 ब्रह्मतेजोमयं शुक्लं यस्य सर्वमिदं जगत् ॥ २३६.४४ ॥
 अेतस्य भूतभूतस्य दृष्टे स्थावरजङ्गमम् ।
 ध्यायनमध्ययनं दानं सत्यं द्वीरार्जवं क्षमा ॥ २३६.४५ ॥
 शौचं यैवाऽऽत्मनः शुद्धिरिन्द्रियाणां य निग्राहः ।
 अेतैर्विवर्धते तेजः पाप्मानं यापकर्षति ॥ २३६.४६ ॥
 समः सर्वेषु भूतेषु लब्धालब्धेन वर्तयन्

धૂतपाખા તુ તેજસ્વી લઘ્વાહારો જિતેન્દ્રિયઃ ॥ ૨૩૬.૪૭ ॥
 તામત્રધૌ વશે કૃત્વા નિષેવેદ્બ્રહ્મણઃ પદમ્ ।
 મનસશ્ચેન્દ્રિયાણાં ચ કૃત્વૈકાગ્રયં સમાહિતઃ ॥ ૨૩૬.૪૮ ॥
 પૂર્વરાત્રે પરાર્ધે ચ ધારયેન્મન આત્મનઃ ।
 જન્તોઃ પચ્ચેન્દ્રિયસ્યાસ્ય ચઘૈકં ક્વિત્રમિન્દ્રિયમ્ ॥ ૨૩૬.૪૯ ॥
 તત્તોડસ્ય સ્રવતિ પ્રજ્ઞા ગિરેઃ પાદાદિવોદકમ્ ।
 મનસઃ પૂર્વમાદદ્યાત્કૂર્માણામિવ મત્સ્યહા ॥ ૨૩૬.૫૦ ॥
 તતઃ શ્રોત્રં તતશ્ચક્ષુર્જિહ્વા ઘ્રાણં ચ યોગવિત્ ।
 તત એતાનિ સંચમ્ય મનસિ સ્થાપયેદદિ ॥ ૨૩૬.૫૧ ॥
 તથૈવાપોહ્ય સંકલ્પાન્મનો હ્યાત્મનિ ધારયેત્ ।
 પચ્ચેન્દ્રિયાણિ મનસિ હૃદિ સંસ્થાપયેદદિ ॥ ૨૩૬.૫૨ ॥
 યદૈતાન્યવતિષ્ઠન્તે મનઃ ષષ્ઠાનિ ચાડડત્મનિ ।
 પ્રસીદન્તિ ચ સંસ્થાયાં તદા બ્રહ્મ પ્રકાશતે ॥ ૨૩૬.૫૩ ॥
 વિધૂમ ઇવ દીપ્તાર્ચિરાગત્ય ઇવ દીપ્તિમાન્ ।
 વૈદ્યુતોડગ્નિરિવાડડકાશે પશ્યન્ત્યાત્માનમાત્મનિ ॥ ૨૩૬.૫૪ ॥
 સર્વ તત્ર તુ સર્વત્ર વ્યાપકત્વાચ્ચ દૃશ્યતે ।
 તં પશ્યન્તિ મહાત્માનો બ્રાહ્મણા યે મનીષિણઃ ॥ ૨૩૬.૫૫ ॥
 ધૃતિમન્તો મહાપ્રાજ્ઞાઃ સર્વભૂતહિતે રતાઃ ।
 એવં પરિમિતં કાલમાચરન્સંશિતપ્રતઃ ॥ ૨૩૬.૫૬ ॥
 આસીનો હિ રહસ્યેકો ગચ્છેદક્ષરસામ્યતામ્ ।
 પ્રમોહો ભ્રમ આવર્તો ઘ્રાણં શ્રવણદર્શનિ ॥ ૨૩૬.૫૭ ॥
 અદ્ભુતાનિ રસઃ સ્પર્શઃ શીતોષ્ણમારુતાકૃતિઃ ।
 પ્રતિભાનુપસર્ગાશ્ચ પ્રતિસંગૃહ્ય યોગતઃ ॥ ૨૩૬.૫૮ ॥
 તાંસ્તત્ત્વવિદનાદૃત્ય સામ્યેનૈવ નિવર્તયેત્ ।
 કુર્યાત્પરિચયં યોગે ત્રૈલોક્યે નિચતો મુનિઃ ॥ ૨૩૬.૫૯ ॥
 ગિરિશૃંગે તથા ચૈત્યે વૃક્ષમૂલેષુ યોજયેત્ ।
 સંનિચમ્યેન્દ્રિયગ્રામં કોષ્ઠે ભાણ્ડમના ઇવ ॥ ૨૩૬.૬૦ ॥

अेकाग्रं चिन्तयेन्नित्यं योगान्नोद्विजते मनः ।
 येनोपयेन शक्येत नियन्तुं यञ्चलं मनः ॥ २३६.६१ ॥
 तत्र युक्तो निषेवेत न यैव विचलेत्ततः ।
 शून्यागाराणि यैकाग्रो निवासार्थमुपक्रमेत् ॥ २३६.६२ ॥
 नातिप्रजेत्परं वाचा कर्मणा मनसाऽपि वा ।
 उपेक्षको यथाहारो लब्धालब्धसमो भवेत् ॥ २३६.६३ ॥
 यश्चैनमभिनन्देत् यश्चैनमभिवन्दयेत् ।
 समस्तयोश्चाप्युभयोर्नाभिध्यायेच्छुभाशुभम् ॥ २३६.६४ ॥
 न प्रलुप्येन लाभेषु नालाभेषु य चिन्तयेत् ।
 समः सर्वेषु भूतेषु सधर्मा मातरिश्चनः ॥ २३६.६५ ॥
 अेवं स्वस्थात्मनः साधोः सर्वत्र समदर्शिनः ।
 षण्मासान्त्रिययुक्तस्य शब्दब्रह्मभिवर्तते ॥ २३६.६६ ॥
 वेदनातार्तान्परानृष्ट्वा समलष्टाश्मकाञ्चनः ।
 अेवं तु निरतो मार्गं विरमेन्न विभीक्षितः ॥ २३६.६७ ॥
 अपि वार्णवकृष्टस्तु नारी वा धर्मकाङ्क्षिणी ।
 तावप्येतेन मार्गेण गच्छेतां परमां गतिम् ॥ २३६.६८ ॥
 अञ्जं पुराणमजरं सनातनं, यमिन्द्रियातिगमगोचरं द्विजः ।
 अवेक्ष्य येमां परमेष्ठिसाम्यतां, प्रयान्त्यनावृत्तिगतिं मनीषिणः ॥ २३६.६९ ॥
 षति श्रीमहापुराणे आदिब्राह्मे व्यासर्षिसंवादे सांख्ययोगनिर्मुखां नाम
 पञ्चत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३६ ॥

अध्यायः २३७ (१२८)

ज्ञानिनां मोक्षप्राप्तिनिर्मुखां
 मुनय उच्युः
 यद्यैवं वेदवचनं कुरु कर्म त्यजेति य ।
 कां दिशं विधया यान्ति कां च गच्छन्ति कर्मणा ॥ २३७.१ ॥

अेतद्वै श्रोतुमिच्छमस्तद्भवान्प्रब्रवीतु नः ।

अेतदन्योन्यवैशुष्यं वर्तते प्रतिकूलतः ॥ २३७.२ ॥

व्यास उवाच

शृणुष्वं मुनिशार्दूला यत्पृच्छध्वं समासतः ।

कर्मविद्यामथौ यौभौ व्याख्यास्यामि क्षराक्षरौ ॥ २३७.३ ॥

यां दिशं विधया यान्ति यां गच्छन्ति य कर्मणा ।

शृणुष्वं सांप्रतं विप्रा गडनं ह्येतद्दुत्तरम् ॥ २३७.४ ॥

अस्ति धर्मं इति युक्तं नास्ति तत्रैव यो वदेत् ।

यक्षस्य सादृश्यमिदं यक्षस्येदं भवेदथ ॥ २३७.५ ॥

द्राविमावथ पन्थानौ यत्र वेदाः प्रतिष्ठिताः ।

प्रवृत्तिलक्षणो धर्मो निवृत्तो वा विभाषितः ॥ २३७.६ ॥

कर्मणा बध्यते जन्तुर्विधया य विमुच्यते ।

तस्मात्कर्म न कुर्वन्ति यतयः पारदर्शिनः ॥ २३७.७ ॥

कर्मणा जायते प्रेत्य मूर्तिमान्चोऽशात्मकः ।

विधया जायते नित्यमव्यक्तं ह्यक्षरात्मकम् ॥ २३७.८ ॥

कर्म त्वेके प्रशंसन्ति स्वल्पबुद्धिरता नराः ।

तेन ते देवजालेन रमयन्त उपासते ॥ २३७.९ ॥

ये तु बुद्धिं परां प्राप्ता धर्मनैपुण्यदर्शिनः ।

न ते कर्म प्रशंसन्ति कूपं नधां पिबन्निवः ॥ २३७.१० ॥

कर्मणां कृलमाप्नोति सुभद्रुष्णे भवाभवौ ।

विधया तदवाप्नोति यत्र गत्वा न शोचति ॥ २३७.११ ॥

न भ्रियते यत्र गत्वा यत्र गत्वा न जायते ।

न श्रुयते यत्र गत्वा यत्र गत्वा न वर्धते ॥ २३७.१२ ॥

यत्र तद्ब्रह्म परममव्यक्तमथलं ध्रुवम् ।

अव्याकृतमनायामममृतं थाधियोगवित् ॥ २३७.१३ ॥

द्वंद्वैर्न यत्र बाध्यन्ते मानसेन य कर्मणा ।

समाः सर्वत्र मैत्राश्च सर्वभूतहिते रताः ॥ २३७.१४ ॥

विद्यामयोऽन्यः पुरुषो द्विजाः कर्ममयोऽपरः ।
 विप्राश्चन्द्रसमस्पर्शः सूक्ष्मया कलया स्थितः ॥ २३७.१५ ॥
 तदेतदृषिणा प्रोक्तं विस्तरैणानुगीयते ।
 न वक्तुं शक्यते द्रष्टुं यकतन्तुमिवाम्बरे ॥ २३७.१६ ॥
 येकादशविकारात्मा कलासंभारसंभृतः ।
 मूर्तिमानिति तं विद्याद्विप्राः कर्मगुणात्मकम् ॥ २३७.१७ ॥
 देवो यः संश्रितस्तस्मिन्बुद्धीन्दुरिव पुष्करे ।
 क्षेत्रज्ञं तं विजानीयान्नित्यं योगजितात्मकम् ॥ २३७.१८ ॥
 तमो रजश्च सत्त्वं य ज्ञेयं ज्ञवगुणात्मकम् ।
 ज्ञवमात्मगुणं विद्यादात्मानं परमात्मनः ॥ २३७.१९ ॥
 सयेतनं ज्ञवगुणं वदन्ति, स येष्टते ज्ञवगुणं य सर्वम् ।
 ततः परं क्षेत्रविदो वदन्ति, प्रकल्पयन्तो भुवनानि सप्त ॥ २३७.२० ॥
 व्यास उवाच
 प्रकृत्यास्तु विकारा ये क्षेत्रज्ञास्ते परिश्रुताः ।
 ते यैनं न प्रजानन्ति न जानाति स तानपि ॥ २३७.२१ ॥
 तैश्चैव कुरुते कार्यं मनः षष्ठैरिडेन्द्रियैः ।
 सुदान्तैरिव संयन्ता दृढः परमवाजिभिः ॥ २३७.२२ ॥
 षण्ड्रियेभ्यः परा ल्यर्था अर्थेभ्यः परमं मनः ।
 मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा मडान्यरः ॥ २३७.२३ ॥
 मडतः परमव्यक्तमव्यक्तात्परतोऽमृतम् ।
 अमृतान्न परं किञ्चित्सा काष्ठा परमा गतिः ॥ २३७.२४ ॥
 अयं सर्वेषु भूतेषु गूढात्मा न प्रकाशते ।
 दृश्यते त्वगग्रया बुद्ध्यया सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः ॥ २३७.२५ ॥
 अन्तरात्मानि संवीच्य मनःषष्ठानि मेधया ।
 षण्ड्रियैरिन्द्रियार्थाश्च बहुयित्तमयिन्तयन् ॥ २३७.२६ ॥
 ध्यानेऽपि परमं कृत्वा विद्यासम्पादितं मनः ।
 अनीश्वरः प्रशान्तात्मा ततो गच्छेत्परं पदम् ॥ २३७.२७ ॥

ઇન્દ્રિયાણાં તુ સર્વેષાં વશ્યાત્મા ચલિતસ્મૃતિઃ ।
 આત્મનઃ સમ્પ્રદાનેન મર્ત્યો મૃત્યુમુપાશ્રુતે ॥ ૨૩૭.૨૮ ॥
 વિહત્ય સર્વસંકલ્યાન્સત્ત્વે ચિત્તં નિવેશયેત્ ।
 સત્ત્વે ચિત્તં સમાવેશ્ય તતઃ કાલંજરો ભવેત્ ॥ ૨૩૭.૨૯ ॥
 ચિત્તપ્રસાદેન યતિર્જહાતીહ શુભાશુભમ્ ।
 પ્રસન્નાત્માડઽત્મનિ સ્થિત્વા સુખમત્યન્તમશ્રુતે ॥ ૨૩૭.૩૦ ॥
 લક્ષણં તુ પ્રસાદસ્ય યથા સ્વપ્ને સુખં ભવેત્ ।
 નિર્વાતે વા યથા દીપો દીપ્યમાનો ન કમ્પતે ॥ ૨૩૭.૩૧ ॥
 એવં પૂર્વાપરે રાત્રે યુગ્જન્નાત્માનમાત્મના ।
 લઘ્વાહારો વિશુદ્ધાત્મા પશ્યત્યાત્માનમાત્મનિ ॥ ૨૩૭.૩૨ ॥
 રહસ્યં સર્વવેદાનામનૈતિહ્યમનાગમમ્ ।
 આત્મપ્રત્યાયકં શાસ્ત્રમિદં પુત્રાનુશાસનમ્ ॥ ૨૩૭.૩૩ ॥
 ધર્માખ્યાનેષુ સર્વેષુ સત્યાખ્યાનેષુ યદ્રસુ ।
 દશવર્ષસહસ્રાણિ નિર્મથ્યામૃતમુદ્દૃતમ્ ॥ ૨૩૭.૩૪ ॥
 નવનીતં યથા દમ્નઃ કાષ્ઠાદગ્નિર્યથૈવ ચ ।
 તથૈવ વિદુષાં જ્ઞાનં મુક્તિહેતોઃ સમુદ્દૃતમ્ ॥ ૨૩૭.૩૫ ॥
 સ્નાતકાનામિદં શાસ્ત્રં વાચ્યં પુત્રાનુશાસનમ્ ।
 તદિદં નાપ્રશાન્તાય નાદાન્તાય તપસ્વિને ॥ ૨૩૭.૩૬ ॥
 નાવેદવિદુષે વાચ્યં તથા નાનુગતાય ચ ।
 નાસૂયકાયાનૃજવે ન ચાનિર્દિષ્ટકારિણે ॥ ૨૩૭.૩૭ ॥
 ન તર્કશાસ્ત્રદગ્ધાય તથૈવ પિશુનાય ચ ।
 શ્વાધિને શ્વાધનીયાય પ્રશાન્તાય તપસ્વિને ॥ ૨૩૭.૩૮ ॥
 ઇદં પ્રિયાય પુત્રાય શિષ્યાયાનુગતાય તુ ।
 રહસ્યધર્મ વક્તવ્યં નાન્યસ્મૈ તુ કથંચન ॥ ૨૩૭.૩૯ ॥
 યદખ્યસ્ય મહીં દદાદ્રલપૂર્ણામિમાં નરઃ ।
 ઇતમેવ તતઃ શ્રેય ઇતિ મન્યેત તત્ત્વવિત્ ॥ ૨૩૭.૪૦ ॥
 અતો ગુહ્યતરશર્થં તદધ્યાત્મમતિમાનુષમ્ ।

यत्तन्मलर्षिभिर्दुष्टं वेदान्तेषु य गीयते ॥ २३७.४१ ॥

तद्युष्मत्प्रयच्छामि यन्मां पृच्छत सत्तमाः ।

यन्मे मनसि वर्तेत यस्तु वो हृदि संशयः ॥

श्रुतं भवद्भिस्तत्सर्वं किमन्यत्तथयामि वः ॥ २३७.४२ ॥

मुनय उचुः

अध्यात्मं विस्तरेणोऽपुनरेव वदस्व नः ।

यदध्यात्मं यथा विद्मो भगवन्नृषिसत्तम ॥ २३७.४३ ॥

व्यास उवाच

अध्यात्मं यद्विदं विप्राः पुरुषस्येऽपठयते ।

युष्मत्प्रयच्छामि तस्य व्याख्याऽवधार्यताम् ॥ २३७.४४ ॥

भीमिरापस्तथा ज्योतिर्वायुराकाशमेव य ।

महाभूतानि यश्चैव सर्वभूतेषु भूतकृत् ॥ २३७.४५ ॥

मुनय उचुः

आकारं तु भवेद्यस्य यस्मिन्नेऽहं न पश्यति ।

आकासाद्यं शरीरेषु कथं तदुपवाण्येत् ॥

छन्द्रीयाणां गुणाः केचित्कथं तानुपलक्षयेत् ॥ २३७.४६ ॥

व्यास उवाच

अेतद्भो वर्णयिष्यामि यथावदनुदर्शनम् ।

श्रुणुष्वं तद्विडैकाग्र्या यथातत्त्वं यथा य तत् ॥ २३७.४७ ॥

शब्दः श्रोत्रं तथा भ्रानि त्रयमाकाशवक्ष्यामि ।

प्राणश्चेष्टा तथा स्पर्श एते वायुगुणास्त्रयः ॥ २३७.४८ ॥

रूपं यक्षुर्विपाकश्च त्रिधा ज्योतिर्विधीयते ।

रसोऽथ रसनं स्वेदो गुणास्त्वेते त्रयोऽम्भसाम् ॥ २३७.४९ ॥

घ्न्यं घ्राणं शरीरं च भूमरेते गुणास्त्रयः ।

अेतानिन्द्रियत्रामो व्याख्यातः पाञ्चभौतिकः ॥ २३७.५० ॥

वायोः स्पर्शो रसोऽदस्यश्च ज्योतिषो रूपमुच्यते ।

आकाशप्रभवः शब्दो गन्धो भूमिगुणः स्मृतः ॥ २३७.५१ ॥

मनो बुद्धिः स्वभावश्च गुणा अते स्वयोनिजाः ।
 ते गुणानतिवर्तन्ते गुणोभ्यः परमा मताः ॥ २३७.५२ ॥
 यथा कुर्म एवाङ्गानि प्रसार्य संनियच्छति ।
 अवेमेवेन्द्रियग्रामं बुद्धिश्रेष्ठो नियच्छति ॥ २३७.५३ ॥
 यदूर्ध्वं पादतलयोरवार्कैर्द्ध्र्य(गधश्च)पश्यति ।
 अतस्मिन्नेव कृत्ये सा वर्तते बुद्धिरुत्तमा ॥ २३७.५४ ॥
 गुणैस्तु नीयते बुद्धिर्बुद्धिरेवेन्द्रियाण्यपि ।
 मनःषष्ठानि सर्वाणि बुद्ध्युत्तमा भवात्कुतो गुणाः ॥ २३७.५५ ॥
 इन्द्रियाणि नरैः पञ्च षष्ठं तन्मन उच्यते ।
 सप्तमीं बुद्धिमेवाऽऽहुः क्षेत्रज्ञं विद्धि याष्टमम् ॥ २३७.५६ ॥
 यक्षुरालोकनाथैव संशयं कुरुते मनः ।
 बुद्धिरध्यवसानाय साक्षी क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ २३७.५७ ॥
 रजस्तमश्च सत्त्वं च त्रय अते स्वयोनिजाः ।
 समाः सर्वेषु भूतेषु ताङ्गुणानुपलक्षयेत् ॥ २३७.५८ ॥
 तत्र यत्प्रीतिसंयुक्तं किञ्चिदात्मनि लक्षयेत् ।
 प्रशान्तमिव संयुक्तं सत्त्वं तद्गुणधारयेत् ॥ २३७.५९ ॥
 यत्तु संतापसंयुक्तं काये मनसि वा भवेत् ।
 प्रवृत्तं रज इत्येवं तत्र चाप्युपलक्षयेत् ॥ २३७.६० ॥
 यत्तु संमोहसंयुक्तमव्यक्तं विषमं भवेत् ।
 अप्रतर्क्यमविज्ञेयं तमस्तद्गुणधारयेत् ॥ २३७.६१ ॥
 प्रदर्षः प्रीतिरानन्दं स्वाम्यं स्वस्थात्मचित्ता ।
 अकस्माद्यदि वा कस्माद्ददन्ति सात्त्विकाङ्गुणान् ॥ २३७.६२ ॥
 अभिमानो भूषावादो लोभो मलोस्तथा क्षमा ।
 विङ्गानि रजसस्तानि वर्तन्ते हेतुतत्त्वतः ॥ २३७.६३ ॥
 तथा मोहः प्रमादश्च तन्द्री निन्द्राऽप्रबोधिता ।
 कथञ्चिदभिवर्तन्ते विज्ञेयास्तामसा गुणाः ॥ २३७.६४ ॥
 मनः प्रसृजते भावं बुद्धिरध्यवसायिनी ।

५६यं प्रियमेवेऽत्रिंविधा कर्मयोऽना ॥ २३७.६५ ॥
 षण्द्वयेभ्यः परा ऽयर्था अर्थेभ्यश्च परं मनः ।
 मनसस्तु परा बुद्धिर्बुद्धेरात्मा परः स्मृतः ॥ २३७.६६ ॥
 बुद्धिरात्मा मनुष्यस्य बुद्धिरेवाऽऽमनायिका ।
 यदा विकुरुते भावं तदा भवति सा मनः ॥ २३७.६७ ॥
 षण्द्वियाणां पृथग्भावाद्बुद्धिर्विकुरुते ऽयनु ।
 क्षुण्वती भवति श्रोत्रं स्पृशती स्पर्शा उच्यते ॥ २३७.६८ ॥
 पश्यन्ति य भवेद्दृष्टी रसन्ती भवेत् ।
 जिघ्रन्ती भवति घ्राणां बुद्धिर्विकुरुते पृथक् ॥ २३७.६९ ॥
 षण्द्वियाणि तु तान्याहुस्तेषां वृत्त्या वितिष्ठति ।
 तिष्ठति पुरुषे बुद्धिर्बुद्धिभावव्यवस्थिता ॥ २३७.७० ॥
 कदाचित्त्वलभते प्रीतिं कदाचिदपि शोचति ।
 न सुप्नेन न दुःप्नेन कदाचिद्विड मुच्यते ॥ २३७.७१ ॥
 स्वयं भावात्मिका भावांस्त्रीनेतानतिवर्तते ।
 सरितां सागरो भर्ता म्हावेवामिवोर्मिमान् ॥ २३७.७२ ॥
 यदा प्रार्थयते किञ्चित्तदा भवति सा मनः ।
 अधिष्ठाने य वै बुद्ध्या पृथगेतानि संस्मरेत् ॥ २३७.७३ ॥
 षण्द्वियाणि य मेघानि विचेतव्यानि कृत्स्नशः ।
 सर्वाण्येवानुपूर्वेण यद्यदा य विधीयते ॥ २३७.७४ ॥
 अभिभागमना बुद्धिर्भावो मनसि वर्तते ।
 प्रवर्तमानस्तु रजः सत्त्वमय्यतिवर्तते ॥ २३७.७५ ॥
 ये वै भावेन वर्तन्ते सर्वेष्वेतेषु ते त्रिषु ।
 अन्वर्थाऽसम्प्रवर्तन्ते रथनेमिमरा षव ॥ २३७.७६ ॥
 प्रदीपार्थं मनः कुर्याद्विन्द्रियैर्बुद्धिसत्तमैः ।
 निश्चरद्भिर्यथायोगमुदासीनैर्यद्दृश्यथा ॥ २३७.७७ ॥
 अेवं स्वभावमेवेदमिति बुद्ध्या न मुच्यति ।
 अशोचन्सम्प्रदृष्यंश्च नित्यं विगतमत्सरः ॥ २३७.७८ ॥

ન જ્યાત્મા શક્યતે દ્રષ્ટુમિન્દ્રિયૈઃ કામગોચરૈઃ ।
 પ્રવર્તમાનૈરનેકૈર્કર્મદૃરકૃતાત્મભિઃ ॥ ૨૩૭.૭૯ ॥
 તેષાં તુ મનસા રશ્મીન્યદા સમ્યક્નિચચ્છતિ ।
 તદા પ્રકાશતેડસ્થાડડત્મા દીપદીપ્તા યથાડડકૃતિઃ ॥ ૨૩૭.૮૦ ॥
 સર્વેષામેવ ભૂતાનાં તમસ્યુપગતે યથા ।
 પ્રકાશં ભવતે સર્વં તથૈવમુપધાર્યતામ્ ॥ ૨૩૭.૮૧ ॥
 યથા વાચિચરઃ પક્ષી ન લિપ્યતિ જલે ચરન્ ।
 વિમુક્તાત્મા તથા યોગી ગુણદોષૈર્ન લિપ્યતે ॥ ૨૩૭.૮૨ ॥
 એવમેવ કૃતપ્રણો ન દોષૈર્વિષયાંશ્ચરન્ ।
 અસજ્જમાનઃ સર્વેષુ ન કથંચિત્પ્રલિપ્યતે ॥ ૨૩૭.૮૩ ॥
 ત્યજ્વા પૂર્વકૃતં કર્મરતિર્યસ્ય સદાડડત્મનિ ।
 સર્વભૂતાત્મભૂતસ્ય ગુણસડ્ગેન સજ્જતઃ ॥ ૨૩૭.૮૪ ॥
 સ્વયમાત્મા પ્રસવતિ ગુણેષ્વપિ કદાચન ।
 ન ગુણા વિદુરાત્માનં ગુણાન્વેદ સ સર્વદા ॥ ૨૩૭.૮૫ ॥
 પરિદધ્યાદ્ગુણાનાં સ દ્રષ્ટા ચૈવ યથાતથમ્ ।
 સત્તવક્ષેત્રણયોરેવમન્તરં લક્ષ્યેત્રરઃ ॥ ૨૩૭.૮૬ ॥
 સૃજતે તુ ગુણાનેક એકો ન સૃજતે ગુણાન્ ।
 પૃથગ્ભૂતૌ પ્રકૃત્યૈતૌ સમ્પ્રયુક્તૌ ચ સર્વદા ॥ ૨૩૭.૮૭ ॥
 યથાડડશ્મના હિરણ્યસ્ય સમ્પ્રયુક્તૌ તથૈવ તૌ ।
 મશકૌદુમ્બરૌ વાડપિ સમ્પ્રયુક્તૌ યથા સહ ॥ ૨૩૭.૮૮ ॥
 ઇષિકા વા યથા મુજ્જે પૃથક્ય સહ ચૈવાહ ।
 તથૈવ સહિતાવેતૌ અન્યોન્યસ્મિન્પ્રતિષ્ઠિતૌ ॥ ૨૩૭.૮૯ ॥
 ઇતિ શ્રીમહાપુરાણે આદિબ્રાહ્મણે વ્યાસર્ષિસંવાદે
 સપ્તત્રિંશદધિકદ્વિંશતતત્તમોધ્યાયઃ ॥ ૨૩૭ ॥

गुणसर्जनकथनम्

व्यास उवाच

सृजते तु गुणान्सत्त्वे क्षेत्रज्ञस्त्वधितिष्ठति ।

गुणान्विद्धियतः सर्वानुदासीनवदीश्वरः ॥ २३८.१ ॥

स्वभावयुक्तं तत्सर्वं यद्विमानसृजते गुणान् ।

उर्णानामिर्थथा सूत्रं सृजते तद्गुणांस्तथा ॥ २३८.२ ॥

प्रवृत्ता न निवर्तन्ते प्रवृत्तिर्नोपलभ्यते ।

येवमेक व्यवस्थन्ति निवृत्तिमिति यापरे ॥ २३८.३ ॥

उभयं सम्प्रधार्यैतदध्यवस्येद्यथामति ।

अनेनैव विधानेन भवेद्वै संशयो मदान् ॥ २३८.४ ॥

अनादिनिधनो ह्यात्मा तं बुद्ध्या विदरेन्नरः ।

अकुध्यन्नप्रलृप्संश्च नित्यं विगतमत्सरः ॥ २३८.५ ॥

एत्येवं लुट्ये सर्वो बुद्धिश्चिन्तामयं दृढम् ।

अनित्यं सुभमासीनमशोऽथं छिन्नसंशयः ॥ २३८.६ ॥

तरयेत्प्रथ्युतां पृथ्वीं यथा पूर्णां नदीं नराः ।

अवगाढ्य य विद्वांसो विप्रा लोलमिमं तथा ॥ २३८.७ ॥

न तु तप्यति वै विद्वास्थले यरति तत्त्ववित् ।

येवं विचिन्त्य याऽऽत्मानं केवलं ज्ञानमात्मनः ॥ २३८.८ ॥

तां(तं)तु बुद्ध्या नरः सर्गं भूतानामागतिं गतिम् ।

समयेष्टश्च वै सम्यग्लभते शममुत्तमम् ॥ २३८.९ ॥

येतद्द्विजन्मसामग्र्यं ब्राह्मणस्य विशेषतः ।

आत्मज्ञानसमस्नेहपर्याप्तं तत्परायणम् ॥ २३८.१० ॥

त्वं बुद्ध्या भवेद्बुद्धः किमन्यद्बुद्धवलक्षणम् ।

विज्ञायैतद्विमुच्यन्ते कृतकृत्या मनीषिणः ॥ २३८.११ ॥

न भवति विदुषां मलद्वयं, यद्विदुषां सुमलद्वयं परत्र ।

न हि गतिरपिकाऽस्ति कस्यचिद्भवति हि या विदुषः सनातनी ॥ २३८.१२ ॥

लोके मातरमसूयते नरस्तत्र देवमनिरीक्ष्य शोचते ।

तत्र चेत्कुशलो न शोयते, ये विदुस्तदुभयं कृताकृतम् ॥ २३८.१३ ॥

यत्करोत्यनभिसंधिपूर्वकं, तस्य निन्दयति यत्पुरा कृतम् ।

यत्प्रियं तदुभयं न वाऽप्रियं, तस्य तज्जनयतीह कुर्वतः ॥ २३८.१४ ॥

मुनय उच्युः

यस्माद्गर्मात्परो धर्मो विद्यते नेह कश्चन ।

यो विशिष्टश्च भूतेभ्यस्तदुभवान्प्रब्रवीतु नः ॥ २३८.१५ ॥

व्यास उवाच

धर्मं य सम्प्रवक्ष्यामि पुराणमृषिभिः स्तुतम् ।

विशिष्टं सर्वधर्मैर्भ्यः शृणुष्वं मुनिसत्तमाः ॥ २३८.१६ ॥

छन्द्रियाणि प्रमाथीनि बुद्ध्या संयम्य तत्त्वतः ।

सर्वतः प्रसृतानीह पिता बालानिवाऽऽत्मजान् ॥ २३८.१७ ॥

मनसश्चेन्द्रियाणां चाप्यैकाग्र्यं परमं तपः ।

विज्ञेयः सर्वधर्मैर्भ्यः स धर्मः पर उच्यते ॥ २३८.१८ ॥

तानि सर्वाणि संधाय मनः षष्ठानि मेधया ।

आत्मतृप्तः स श्रेवाऽऽसीद्बुद्धुश्चिन्त्यमश्नित्यन् ॥ २३८.१९ ॥

गोचरेभ्यो निवृत्तानि यदा स्थास्यन्ति वेश्मनि ।

तदा श्रेवाऽऽत्मनाऽऽत्मानं परं द्रक्ष्यथ शाश्वतम् ॥ २३८.२० ॥

सर्वात्मानं मलात्मानं विधूममिव पावकम् ।

प्रपश्यन्ति मलात्मानं ब्राह्मणा ये मनीषिणः ॥ २३८.२१ ॥

यथा पुष्पकृलोपेतो बहुशाफो मलाद्रुमः ।

आत्मनो नाभिजानीते क्व मे पुष्पं क्व मे क्वम् ॥ २३८.२२ ॥

श्रेवमात्मा न जानीते क्व गमिष्ये कुतोऽवडम् ।

अन्यो ह्यस्थान्तरात्माऽस्ति यः सर्वमनुपश्यति ॥ २३८.२३ ॥

ज्ञानदीपेन दीप्तेमन पश्यत्यात्मानमात्मना ।

दृष्ट्वाऽऽत्मानं तथा यूयं विरागा भवत द्विजाः ॥ २३८.२४ ॥

विमुक्ताः सर्वपापेभ्यो मुक्तत्वय एवोरगाः ।

परां बुद्धिमवाप्तेऽप्यश्नित्वा विगतज्वराः ॥ २३८.२५ ॥

सर्वतः श्रोतसं घोरं नदीं लोकप्रवाहिणीम् ।
 पञ्चेन्द्रियग्राहवतीं मनःसंकल्परोधसम् ॥ २३८.२६ ॥
 लोभमोहतृणच्छत्रां कामक्रोधसरीसृषाम् ।
 सत्यतीर्थानृतक्षोभां क्रोधपङ्कुं सरिद्धराम् ॥ २३८.२७ ॥
 अव्यक्तप्रभवां शीघ्रां कामक्रोधसमाकुलाम् ।
 प्रतरध्वं नदीं बुद्ध्या दृस्तरामकृतात्मभिः ॥ २३८.२८ ॥
 संसारसागरगमां योनिपातालदुस्तराम् ।
 आत्मजन्मोद्भवान् तां तु जिह्वावर्तदुरासदाम् ॥ २३८.२९ ॥
 यां तरन्ति कृतप्रज्ञा धृतिमन्तो मनीषिणः ।
 तां तीर्णः सर्वतो मुक्तो विधूतात्माऽऽत्मवाञ्छुषिः ॥ २३८.३० ॥
 उत्तमां बुद्धिमास्थाय ब्रह्मभूयाय कल्पते ।
 उत्तीर्णः सर्वसंकलेशान्प्रसन्नात्मा विक्रमधः ॥ २३८.३१ ॥
 भूयिष्ठानीव भूतानि सर्वस्थानान्निरीक्ष्य य ।
 अकुड्यन्नप्रसीदंश्च ननृशंसमतिस्तथा ॥ २३८.३२ ॥
 ततो द्रक्ष्यथ सर्वेषां भूतानां प्रभववाच्ययात् ।
 अेतद्वि सर्वधर्मैर्भ्यो विशिष्टे मेनिरे बुधाः ॥ २३८.३३ ॥
 धर्मं धर्मभृतां श्रेष्ठा मनुयः सत्यदर्शिनः ।
 आत्मानो व्यापिनो विप्रा इति पुत्रानुशासनम् ॥ २३८.३४ ॥
 प्रयताय प्रवक्तव्यं छितायानुगताय य ।
 आत्मज्ञानमिदं गुह्यं सर्वगुह्यतमं महत् ॥ २३८.३५ ॥
 अब्रवं यददं विप्रा आत्मसाक्षिकमञ्जसा ।
 नैव स्त्री न पुमानेवं न यैवेदं नपुंसकम् ॥ २३८.३६ ॥
 अद्दुःखमसुखं ब्रह्म भूतभव्यभवात्मकम् ।
 यथा मतानि सर्वाणि तथैतानि यथा तथा ।
 कथितानि मया विप्रा भवन्ति न भवन्ति य ॥ २३८.३७ ॥
 यथा मतानि सर्वाणि तथैतानि यथा तथा ।
 कथितानि मया विप्रा भवन्ति न भवन्ति य ॥ २३८.३८ ॥

तत्प्रीतियुक्तेन गुणान्वितेन, पुत्रेण सत्पुत्रध्यानवितेन ।
दृष्ट्वा हितं प्रीतमना यदर्थं, भ्रूयात्सुतस्येह यदुक्तमेतत् ॥ २३८.३९ ॥

मुनय उचुः

मोक्षः पितामहेनोक्त उपायान्नुपायतः ।
तमुपायं यथान्यायं श्रोतुमिच्छामहे मुने ॥ २३८.४० ॥

व्यास उवाच

अस्मासु तन्महाप्राज्ञा युक्तं निपुणदर्शनम् ।
यदुपायेन सर्वार्थान्भृगयध्वं सदाऽनघाः ॥ २३८.४१ ॥

घटोपकरणे बुद्धिर्घटोत्पत्तौ न सा मता ।
अेवं धर्माद्युपायार्थं नान्यधर्मेषु कारणम् ॥ २३८.४२ ॥

पूर्वं समुद्रेयः पन्था न स गच्छति पश्चिमम् ।
अेकः पन्था हि मोक्षस्य तच्छृणुध्वं ममानघाः ॥ २३८.४३ ॥

क्षमया क्रोधमुच्छिन्धात्कामं संकल्पवर्जनात् ।
सत्त्वसंसेवनाद्धीरो निद्रामुच्छेत्तुमर्हति ॥ २३८.४४ ॥

अप्रमादाद्भयं रक्षेद्रक्षेत्क्षेत्रं य संविदम् ।
छथां द्वेषं च कामं च धैर्येण विनिवर्तयेत् ॥ २३८.४५ ॥

निद्रां च प्रतिभां यैव ज्ञानात्प्राप्तेन तत्त्ववित् ।
उपद्रवांस्तथा योगी हितशुभ्रमिच्छति ॥ २३८.४६ ॥

लोभं मोहं च संतोषाद्विषयांस्तत्त्वदर्शनात् ।
अनुक्रोशाद्धर्मं च जयेद्धर्ममुपेक्षया ॥ २३८.४७ ॥

आयत्या य जयेदाशां सामर्थ्यं सङ्गवर्जनात् ।
अनित्यत्वेन च स्नेहं क्षुधां योगेन पण्डितः ॥ २३८.४८ ॥

कारुण्येनाऽऽत्मनाऽऽत्मानं तृषणां च परितोषतः ।
उत्थानेन जयेत्तन्द्रां वितर्कं निश्चयाज्जयेत् ॥ २३८.४९ ॥

भौनेन बहुभाषां च शौर्येण य भयं जयेत् ।
यच्छेद्राजमनसी बुद्ध्या तां यच्छेज्ज्ञानयक्षुषा ॥ २३८.५० ॥

ज्ञानमात्मा मडाच्यच्छेत्तं यच्छेच्छान्तिरात्मनः ।

तदेतद्गुपशान्तेन ब्रह्मव्यं शुचिकर्मणा ॥ २३८.५१ ॥
योगदोषान्समुच्छिद्य पञ्च यास्ववयो विदुः ।
कामं क्रोधं च लोभं च भयं स्वप्नं च पञ्चमम् ॥ २३८.५२ ॥
परित्यज्य निषेवेत यथावधोगसाधनात् ।
ध्यानमध्ययनं दानं सत्यं क्षीरार्जवं क्षमा ॥ २३८.५३ ॥
शौचमाचारतः शुद्धिरिन्द्रियाणां च संयमः ।
अेतैर्विवर्धते तेजः पाप्मानमुपहन्ति च ॥ २३८.५४ ॥
सिध्यन्ति यास्य संकल्पा विज्ञानं च प्रवर्तते ।
धूतपातः स तेजस्वी लघ्वादारो जितेन्द्रियः ॥ २३८.५५ ॥
कामक्रोधौ वशे कृत्वा निर्विशेद्ब्रह्मणः पदम् ।
अमूढत्वमसङ्गित्वं कामक्रोधविवर्जनम् ॥ २३८.५६ ॥
अदैन्यमनुदीर्घात्त्वमनुद्वेगो ह्यवस्थितिः ।
अेष मार्गो हि भोक्षस्य प्रसन्नो विमलः शुचिः ॥
तथा वाक्कायमनसां नियमाः कामतोऽव्ययाः ॥ २३८.५७ ॥
एति श्रीमहापुराणे आदिब्राह्मे सांख्ययोगनिर्गुणं नाम
अष्टात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥

अध्यायः २३८ (१३१)

योगविधिनिर्गुणाम्
मुनय उच्युः
सांख्यं योगस्य नो विप्र विशेषं वक्तुमर्हसि ।
तव धर्मज्ञ सर्वं हि विदितं मुनिसत्तम ॥ २३८.१ ॥
व्यास उवाच
सांख्यं सांख्यं प्रशंसन्ति योगान्योगविदुस्तमाः ।
वदन्ति कारणैः श्रेष्ठैः स्वपक्षोद्भवनाय वै ॥ २३८.२ ॥
अनीश्वरः कथं मुख्येदित्येवं मुनिसत्तमः ।
वदन्ति कारणैः श्रेष्ठे योगं सम्यज्मनीषिणः ॥ २३८.३ ॥

वदन्ति कारणं वेदं सांख्यं सम्यग्द्विजातयः ।
 विज्ञायेत् गतीः सर्वा विरक्तो विषयेषु यः ॥ २३८.४ ॥
 उर्ध्वं स देहात्सुव्यक्तं विमुञ्चेदिति नान्यथा ।
 अतदाहुर्महाप्राज्ञाः सांख्यं वै मोक्षदर्शनम् ॥ २३८.५ ॥
 स्वपक्षे कारणं ग्राह्यं समर्थं वचनं हितम् ।
 शिष्टानां हि मतं ग्राह्यं भवद्भिः शिष्टसंमतैः ॥ २३८.६ ॥
 प्रत्यक्षं हेतवो योगाः सांख्याः शास्त्रविनिश्चयाः ।
 उभे यैते तत्त्वे समवेते द्विजोत्तमाः ॥ २३८.७ ॥
 उभे यैते मते ज्ञाते मुनीन्द्राः शिष्टसंमते ।
 अनुष्ठिते यथाशास्त्रं नयेतां परमां गतिम् ॥ २३८.८ ॥
 तुल्यं शौचं तयोर्युक्तं दया भूतेषु यानघाः ।
 प्रतानां धारणं तुल्यं दर्शनं त्वसमं तयोः ॥ २३८.९ ॥
 मुनय उचुः
 यद्वि तुल्यं प्रतं शौचं दया यात्र मलामुने ।
 तुल्यं तद्दर्शनं कस्मात्तन्नौ ब्रूहि द्विजोत्तम ॥ २३८.१० ॥
 व्यास उवाच
 रागं मोहं तथा स्नेहं कामं क्रोधं च डेवलम् ।
 योगास्थिरोदितान्दोषान्यञ्चैतान्प्राप्नुवन्ति तान् ॥ २३८.११ ॥
 यथा वाऽनिमिषाः स्थूलं जालं छित्त्वा पुनर्जलम् ।
 प्राप्नुयुर्विमलं मार्गं विमुक्ताः सर्वबन्धनैः ॥ २३८.१२ ॥
 तथैव वागुरां छित्त्वा बलवन्तो यथा मृगाः ।
 प्राप्नुयुर्विमलं मार्गं विमुक्ताः सर्वबन्धनैः ॥ २३८.१३ ॥
 लोभजानि तथा विप्रा बन्धनानि बलान्वितः ।
 छित्त्वा योगात्परं मार्गं गच्छन्ति विमलं शुभम् ॥ २३८.१४ ॥
 अथवास्त्वाविला विप्रा वागुरासु तथाऽऽपरे ।
 विनश्यन्ति न संदेहस्तद्दयोगबलाद्दृते ॥ २३८.१५ ॥
 बलहीनाश्च विप्रेन्द्रा यथा जालं गता द्विजाः ।

बन्धं न गच्छन्त्यनघा योगास्ते तु सुदुर्लभाः ॥ २३९.१६ ॥
 यथा य शकुनाः सूक्ष्मं प्राप्य जालमरिन्दमाः ।
 तत्राशक्ता विपद्यन्ते मुख्यन्ते तु बलान्विताः ॥ २३९.१७ ॥
 कर्मजैर्बन्धनैर्बद्धास्तद्बधोगपरा द्विजाः ।
 अबला न विमुख्यन्ते मुख्यन्ते य बलान्विताः ॥ २३९.१८ ॥
 अल्पकश्च यथा विप्रा वक्तिः शाम्यति दुर्बलः ।
 आकान्त एन्धनैः स्थूलैस्तद्बधोगबलः स्मृतः ॥ २३९.१९ ॥
 स एव य तदा विप्रा वह्निर्जातबलः पुनः ।
 समीरणगतः कृत्स्नां दृढेत्क्षिप्रं महीमिमाम् ॥ २३९.२० ॥
 तत्त्वज्ञानबलो विप्रा वह्निर्जातबलः पुनः ।
 समीरणगतः कृत्स्नां दृढेत्क्षिप्रं महीमिमाम् ॥ २३९.२१ ॥
 दुर्बलश्च यथा विप्राः स्रोतसा ल्लियते नरः ।
 बलहीनस्तथा योगी विषयैर्ल्लियते य सः ॥ २३९.२२ ॥
 तदेव तु यथा स्रोतसा विष्कम्भयति वारणः ।
 तद्बधोगबलं लब्धवा न भवेद्विषयैर्ल्लुतः ॥ २३९.२३ ॥
 विशन्ति वा वशाद्वाऽथ योगाधोगबलान्विताः ।
 प्रजापतीन्मनू-सर्वान्महाभूतानि येश्वराः ॥ २३९.२४ ॥
 न यमो नान्तकः कुद्धो न मृत्युर्भीमविडम् ।
 विशन्ते तद्द्विजाः सर्वे योगस्यामिततेजसः ॥ २३९.२५ ॥
 आत्मनां य सडस्राणि बद्धुनि द्विजसत्तमाः ।
 योगं कुर्याद्बलं प्राप्य तैश्च सर्वैर्महीं यरेत् ॥ २३९.२६ ॥
 प्राप्नुयाद्विषयान्दशित्पुनश्चोगं तपश्चरेत् ।
 संक्षिप्येथ्य पुनर्विप्राः सूर्यस्तेजोगुणानिव ॥ २३९.२७ ॥
 बलस्थस्य छि योगस्य बलार्थं मुनिसत्तमाः ।
 विमोक्षप्रभवं विषणुमुपपन्नमसंशयम् ॥ २३९.२८ ॥
 बलानि योगप्रोक्तानि मयैतानि द्विजोत्तमाः ।
 निर्दशनार्थं सूक्ष्माणि वक्ष्यामि य पुनर्द्विजाः ॥ २३९.२९ ॥

આત્મનશ્ચ સમાધાને ધારણાં પ્રતિ વા દ્વિજાઃ ।
 નિર્દર્શનાનિ સૂક્ષ્માણિ સૂક્ષ્માણિ શ્રુણુધ્વં મુનિસત્તમાઃ ॥ ૨૩૯.૩૦ ॥
 અપ્રમત્તો યથા ધન્વી લક્ષ્યં હન્તિ સમાહિતઃ ।
 યુક્તઃ સમ્યક્તથા યોગી મોક્ષં પ્રાપ્નોત્યસંશયમ્ ॥ ૨૩૯.૩૧ ॥
 સ્નેહપાત્રે યથા પૂર્ણે મન આધાય નિશ્ચલમ્ ।
 પુરુષો યુક્ત આરોહેત્સોપાનં યુક્તમાનસઃ ॥ ૨૩૯.૩૨ ॥
 મુક્તસ્તથાડયમાત્માનં યોગં તદ્વત્સુનિશ્ચલમ્ ।
 કરોત્યમલામાત્માનં ભાસ્કરોપમદર્શને ॥ ૨૩૯.૩૩ ॥
 યથા ચ નાવં વિપ્રેન્દ્રાઃ કર્ણધારઃ સમાહિતઃ ।
 મહાર્ણવગતાં શીઘ્રં નયેદ્વિપ્રાંસ્તુ પત્તનમ્ ॥ ૨૩૯.૩૪ ॥
 તદ્વદાત્મસમાધાનં યુક્તો યોગેન યોગવિત્ ।
 દુર્ગમં સ્થાનમાપ્નોતિ હિત્વા દેહમિમં દ્વિજાઃ ॥ ૨૩૯.૩૫ ॥
 સારથિશ્ચ યથા યુક્તઃ સદશ્વાન્સુસમાહિતઃ ।
 પ્રાપ્નોત્યાશુ પરં સ્થાનં લક્ષ્યમુક્ત ઇવાડડશુગઃ ॥ ૨૩૯.૩૬ ॥
 તથૈવ ચ દ્વિજા યોગી ધારણાસુ સમાહિતઃ ।
 પ્રાપ્નોત્યશુ પરં સ્થાનં લક્ષ્યમુક્ત ઇવાડડશુગઃ ॥ ૨૩૯.૩૭ ॥
 આવિશ્યાડડત્મનિ ચાડડત્માનં યોડવતિષ્ઠતિ સોડચલઃ ।
 પાશં વહત્વે મીનાનાં પદમાપ્નોતિ સોડજરમ્ ॥ ૨૩૯.૩૮ ॥
 નાભ્યાં શીર્ષે ચ કુક્ષૌ ચ હૃદિ વક્ષસિ પાર્શ્વયોઃ ।
 દર્શને શ્રવણે વાડપિ દ્રાણે ચામિતવિક્રમઃ ॥ ૨૩૯.૩૯ ॥
 સ્થાનેષ્વેતેષુ યો યોગી મહાવ્રતસમાહિતઃ ।
 આત્મના સૂક્ષ્મમાત્માનં યુડ્કતે સમ્યગ્દ્વિજોત્તમાઃ ॥ ૨૩૯.૪૦ ॥
 સુશીઘ્રમચલપ્રખ્યં કર્મ દગ્ધ્વા શુભાશુભમ્ ।
 ઉત્તમં યોગમાસ્થાય યદીચ્છતિ વિમુચ્યતે ॥ ૨૩૯.૪૧ ॥
 મુનય ઊચુઃ
 આહારાન્કીદૃશાન્કૃત્વા કાનિ જિત્વા ચ સત્તમ ।

योगी बलमवाप्नोति तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ २३८.४२ ॥

व्यास उवाच

कणानां भक्षणे युक्तः पिण्याकस्य च भो द्विजः ।

स्नेहानां वर्जने युक्तो योगी बलमवाप्नुयात् ॥ २३८.४३ ॥

भुञ्जानो यावदं रुक्षं दीर्घकालं द्विजोत्तमाः ।

अेकालारी विशुद्धात्मा योगी बलमवाप्नुयात् ॥ २३८.४४ ॥

पक्षाभ्मासानृतूश्चित्रान्संयरंश्च गुडास्तथा ।

अपः पीत्वा पयोमिश्रा योगी बलमावाप्नुयात् ॥ २३८.४५ ॥

अजडमपि वा मासं सततं मुनिसत्तमाः ।

उपोष्य सम्यक्षुद्धात्मा योगी बलमवाप्यनुयात् ॥ २३८.४६ ॥

कामं जित्वा तथा क्रोधं शीतोष्णं वर्षमेव च ।

भयं शोकं तथा स्वापं पौरुषीन्विषयांस्तथा ॥ २३८.४७ ॥

अरतिं दुर्जयां चैव घोरं दृष्ट्वा च भो द्विजः ।

स्पर्शं निद्रां तथा तन्द्रां दुर्जयां मुनिसत्तमाः ॥ २३८.४८ ॥

दीपयन्ति मलात्मानं सूक्ष्ममात्मानमात्मना ।

वीतरागा मलाप्राज्ञा ध्यानाध्ययनसम्पदा ॥ २३८.४९ ॥

दुर्गस्त्वेष मतः पन्था ब्राह्मणानां विपश्चिताम् ।

यः कश्चिद्भ्रजति क्षिप्रं क्षेमेण मुनिपुंगवाः ॥ २३८.५० ॥

यथा कश्चिद्धनं घोरं बहुसर्पसरीसृपम् ।

श्रद्धवत्तोयडीनं च दुर्गमं बहुकण्टकम् ॥ २३८.५१ ॥

अभक्तमटवीप्रायं दावदग्धमलीरुलम् ।

पन्थानं तस्कराकीर्णं क्षेमेणाभिपतेत्तथा ॥ २३८.५२ ॥

योगमार्गं समासाधे यः कश्चिद्भ्रजते द्विजः ।

क्षेमेणोपरमेन्मार्गाद्बहुदोषोऽपि संमतः ॥ २३८.५३ ॥

आस्थेयं क्षुरधारसु निशितासु द्विजोत्तमाः ।

धारणा सा तु योगस्य दुर्गेयमकृतात्मभिः ॥ २३८.५४ ॥

विषमा धारणा विप्रा यान्ति वै न शुभां गतिम् ।

नेतृडीना यथा नावः पुरुषाणां तु वै द्विजाः ॥ २३८.५५ ॥

यस्तु तिष्ठति योगाधौ धाराणासु यथाविधि ।

मराणां जन्मदुःखित्वं सुखित्वं स विशिष्यते ॥ २३८.५६ ॥

नानाशास्त्रेषु नियतं नानामुनिनिषेवितम् ।

परं योगस्य पन्थानं निश्चितं तं द्विजातिषु ॥ २३८.५७ ॥

परं हि तद्ब्रह्ममयं मुनीन्द्रा, ब्रह्मणमीशं वरदं य विष्णुम् ।

भवं य धर्मं य मडानुभावं यद्ब्रह्मपुत्रान्सुमडानुभावान् ॥ २३८.५८ ॥

तमश्च कष्टं सुमडद्रजश्च, सत्त्वं य शुद्धं प्रकृतिं परां य ।

सिद्धिं य देवीं वरुणस्य पत्नीं, तेजश्च कृत्स्नं सुमडय्य धैर्यम् ॥

२३८.५९ ॥

ताराधिपं भे विमलं सुतारं, विश्वांश्च देवानुरगान्पितृंश्च ।

शैलांश्च कृत्स्नानुदधींश्च वाऽयलात्रदीश्च सर्वाः सनगांश्च

नागान् ॥ २३८.६० ॥

साध्यांस्तथा यक्षगणान्दिशाश्च, गन्धर्वसिद्धान्पुरुषान्स्त्रियश्च ।

परस्परं प्राप्य मडान्मडान्मा विशेत योगी नयिराद्रिमुक्तः ॥ २३८.६१ ॥

कथा य या विप्रवराः प्रसक्ता, दैवे मडावीर्यमतौ शुभेयम् ।

योगान्स सर्वाननुभूय मर्त्या, नारायणं तं द्रुतमाप्नुवन्ति ॥ २३८.६२ ॥

एति श्रीमडापुराणे आदिब्राह्मे व्यासर्षिसंवादे योगविधिनिरूपणां नाम

अडोऽनयत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥

अध्यायः २४० (१३२)

सांभ्यविधिनिरूपणाम्

मुनय उचुः

सभ्यक्लियेयं विप्रेन्द्र वर्णिता शिष्टसंमता ।

योगमार्गो यथान्यायं शिष्यायेड छितषिषा ॥ २४०.१ ॥

सांभ्ये त्विदानीं धर्मस्य विधिं प्रब्रूहि तत्त्वतः ।

त्रिषु लोकेषु यज्ज्ञानं सर्वं तद्विदितं हि ते ॥ २४०.२ ॥

व्यास उवाच

शृणुध्वं मुनयः सर्वमाभ्यानं विदित्वात्मनाम् ।

विहितं यतिभिर्वृद्धैः कपिलादिभिरीश्वरैः ॥ २४०.३ ॥

यस्मिन्सुविभ्रामाः केचिद्दृश्यन्ते मुनिसत्तमाः ।

गुणाश्च यस्मिन्बडवो दोषदानिश्च डेवला ॥ २४०.४ ॥

ज्ञानेन परिसंभ्याय सदोषान्विषयान्द्विजाः ।

मानुषान्दुर्जयान्दृत्स्नान्चैशाथान्विषयांस्तथा ॥ २४०.५ ॥

विषयानौरगाञ्ज्ञात्वा गन्धर्वविषयांस्तथा ।

पितृणां विषयाञ्ज्ञात्वा तिर्यक्त्वं यरतां द्विजाः ॥ २४०.६ ॥

सुपर्णविषयाञ्ज्ञात्वा मरुतां विषयांस्तथा ।

मडर्षिविषयांश्चैव राजर्षिविषयांस्तथा ॥ २४०.७ ॥

आसुरान्विषयाञ्ज्ञात्वा वैश्वदेवांस्तथैव य ।

देवर्षिविषयाञ्ज्ञात्वा योगानामपि वै परान् ॥ २४०.८ ॥

विषयांश्च प्रमाणास्य ब्रह्मणो विषयांतथा ।

आयुषश्च परं कालं लोकेर्विज्ञाय तत्पतः ॥ २४०.९ ॥

सुभस्य य परं कालं विज्ञाय मुनिसत्तमाः ।

प्राप्तकाले य यद्दुष्पं पततां विषयैषिणाम् ॥ २४०.१० ॥

तिर्यक्त्वे पततां विप्रास्तथैव नरकेषु यत् ।

स्वर्गस्य य गुणाञ्ज्ञात्वा दोषान्सर्वाश्च लो द्विजाः ॥ २४०.११ ॥

वेदवादे य ये दोषा गुणा ये थापि वैदिकाः ।

ज्ञानयोगे य ये दोषा ज्ञानयोगे य ये गुणाः ॥ २४०.१२ ॥

सांभ्यज्ञाने य ये दोषांस्तथैव य गुणां तथा ।

षड्गुणं य नभो ज्ञात्वा तमश्च त्रिगुणं मडत् ॥ २४०.१३ ॥

तमश्चाष्टगुणं ज्ञात्वा बुद्धिं सप्तगुणं तथा ।

षड्गुणं य नभो ज्ञात्वा तपश्च त्रिगुणं मडत् ॥ २४०.१४ ॥

द्विगुणं य रजो ज्ञात्वा सत्त्वं चैकगुणं पुनः ।

मार्गं विज्ञाय तत्त्वेन प्रलयप्रेक्षणेन तु ॥ २४०.१५ ॥

જ્ઞાનવિજ્ઞાનસમ્પન્નાઃ કારણૈર્ભાવિતાત્મભિઃ ।
 પ્રાપ્નુવન્તિ શુભં મોક્ષં સૂક્ષ્મા ઇવ નભઃ પરમ્ ॥ ૨૪૦.૧૬ ॥
 રૂપેણ દૃષ્ટિં સંયુક્તાં દ્રાણં ગન્ધગુણેન ચ ।
 શબ્દગ્રાહ્યં તથા શ્રોત્રં જિહ્વાં રસગુણેન ચ ॥ ૨૪૦.૧૭ ॥
 ત્વચં સ્પર્શં તથા શક્યં વાયું ચૈવ તદાશ્રિતમ્ ।
 મોહં તમસિ સંયુક્તં લોભં મોહેષુ સંશ્રિતાઃ ॥ ૨૪૦.૧૮ ॥
 વિષ્ણું કાન્તે બલે શકં કોષ્ઠે સક્તં તથાડનલમ્ ।
 અપ્સુ દેવીં સમાયુક્તામાપસ્તેજસિ સંશ્રિતાઃ ॥ ૨૪૦.૧૯ ॥
 તેજો વાયૌ તુ સંયુક્તં વાયું નભસિ ચાડસશ્રિતમ્ ।
 નભો મહતિ સંયુક્તં તમો મહસિ સંસ્થિતમ્ ॥ ૨૪૦.૨૦ ॥
 રજઃ સત્ત્વં તથા સક્તં સત્ત્વં સક્તં તથાડસત્મનિ ।
 સક્તમાત્માનમીશે ચ દેવે નારાયણે તથા ॥ ૨૪૦.૨૧ ॥
 દેવં મોક્ષે ચ સંયુક્તં તતો મોક્ષં ચ ન ક્વચિત્ ।
 જ્ઞાત્વા સત્ત્વગુણં દેહં વૃતં ષોડશભિર્ગુણૈઃ ॥ ૨૪૦.૨૨ ॥
 સ્વભાવં ભાવનાં ચૈવ જ્ઞાત્વા દેહસમાશ્રિતામ્ ।
 મધ્યસ્થમિવ ચાડસત્માનં પાપં યસ્મિન્ન વિદ્યત ॥ ૨૪૦.૨૩ ॥
 દ્વિતીયં કર્મ વૈ જ્ઞાત્વા વિપ્રેન્દ્રા વિષ્વૈષિણામ્ ।
 ઇન્દ્રિયાણીન્દ્રિયાર્થાશ્ચ સર્વાનાત્મનિ સંશ્રિતાન્ ॥ ૨૪૦.૨૪ ॥
 દુર્લભત્વં ચ મોક્ષસ્ય વિજ્ઞાય શ્રુતિપૂર્વકમ્ ।
 પ્રાણાપાનો સમાનં ચ વ્યાનોદાનો ચ તત્ત્વતઃ ॥ ૨૪૦.૨૫ ॥
 આદ્યં ચૈવાનિલં જ્ઞાત્વા પ્રભવં ચાનિલં પુનઃ ।
 સમધા તાંસ્તથા શેષાસમધા વિધિવત્પુનઃ ॥ ૨૪૦.૨૬ ॥
 પ્રજાપતીનૃર્ષીશ્ચૈવ સર્ગાશ્ચ સુબહૂન્વરાન્ ।
 સમર્ષીશ્ચ બહૂઃજ્ઞાત્વા રાજર્ષીશ્ચ પરંતપાન્ ॥ ૨૪૦.૨૭ ॥
 સુરર્ષીન્મરુતશ્ચાન્યાન્બ્રહ્મર્ષીન્સૂર્યસંનિભાન્ ।
 ઐશ્વર્યાચ્ચ્યાવિતાન્દૃષ્ટ્વા કાલેન મહતા દ્વિજાઃ ॥ ૨૪૦.૨૮ ॥
 મહતાં ભૂતસંઘાનાં શ્રુત્વા નાશં ચ ભો દ્વિજાઃ ।

गतिं वायां शुभां ज्ञात्वा अर्थाऽर्थाः पापकर्मणाम् ॥ २४०.२९ ॥

वैतरण्यां य यद्गुणं पतितानां यमक्षये ।

योनिषु य विचित्रासु संयारानशुभांस्तथा ॥ २४०.३० ॥

जठरे याशुभे वासं शोषितोदकभाजने ।

श्वेभ्रमूत्रपुरीषे य तीव्रगन्धसमन्विते ॥ २४०.३१ ॥

शुक्लशोषितसंघाते मज्जास्नायुपरिग्रहे ।

शिरशतसमाकीर्णो नवद्वारे पुरेऽथ वै ॥ २४०.३२ ॥

विज्ञाय छितमात्मानं योगांश्च विविधान्द्विजाः ।

तामसानां य जन्तूनां रमणीयानृतात्मनाम् ॥ २४०.३३ ॥

सात्त्विकानां य जन्तूनां कुत्सितं मुनिसत्तमाः ।

गर्हितं मडातामर्थे सांभ्यानां विद्वितात्मनाम् ॥ २४०.३४ ॥

उपप्लवांस्तथा घोराञ्छाशिनस्तेजस्तथा ।

ताराणां पतनं दृष्ट्वा नक्षत्राणां य पर्ययम् ॥ २४०.३५ ॥

द्वंद्वानां विप्रयोगं य विज्ञाय कृपायां द्विजाः ।

अन्योन्यभक्षाणां दृष्ट्वा भूतानामपि याशुभम् ॥ २४०.३६ ॥

बाल्ये मोहं य विज्ञाय पक्षदेहस्य याशुभम् ।

रागं मोहं य सम्प्राप्तं क्वचित्सत्त्वं समाश्रितम् ॥ २४०.३७ ॥

सहस्रेषु नरः कश्चिन्मोक्षबुद्धिं समाश्रितः ।

दुर्लभत्वं य मोक्षस्य विज्ञानं श्रुतिपूर्वकम् ॥ २४०.३८ ॥

बहुमानमलब्धेषु लब्धे मध्यस्थतां पुनः ।

विषयाणां य दौरात्थं विज्ञाय य पुनर्द्विजाः ॥ २४०.३९ ॥

गतासूनां य सत्त्वानां देहान्भित्त्वा तथा शुभान् ।

वासं कुलेषु जन्तूनां मरणाय घृतात्मनाम् ॥ २४०.४० ॥

सात्त्विकानां य जन्तूनां दुःखं विज्ञाय भो द्विजाः ।

ब्रह्मघ्नानां गतिं ज्ञात्वा पतितानां सुदारुणाम् ॥ २४०.४१ ॥

सुरापाने य सक्तानां ब्राह्मणानां दुरात्मनाम् ।

गुरुदारप्रसक्तानां गतिं विज्ञाय याशुभाम् ॥ २४०.४२ ॥

जननीषु य वर्तन्ते येन सम्यग्द्विजोत्तमाः ।
 सद्येवकेषु लोकेषु येन वर्तन्ति मानवाः ॥ २४०.४३ ॥
 तेन ज्ञानेन विज्ञाय गतिं याशुभकर्मणाम् ।
 तिर्यग्योनिगतानां य विज्ञाय य गतीः पृथक् ॥ २४०.४४ ॥
 वेदवादांस्तथा चित्रानृतूनां पर्ययांस्तथा ।
 क्षयं संवत्सराणां य मासानां य क्षयं तथा ॥ २४०.४५ ॥
 पक्षक्षयं तथा दृष्ट्वा दिवसानां य संक्षयम् ।
 क्षयं संवत्सराणां य मासानां य क्षयं तथा ॥ २४०.४६ ॥
 वृद्धिं दृष्ट्वा समुद्राणां क्षयं तेषां तथा पुनः ।
 क्षयं धनानां दृष्ट्वा य पुनर्वृद्धिं तथैव य ॥ २४०.४७ ॥
 संयोगानां तथा दृष्ट्वा युगानां य विशेषतः ।
 देहवैकल्यतां यैव सम्यग्विज्ञाय तत्पतः ॥ २४०.४८ ॥
 आत्मदोषांश्च विज्ञाय सर्वानात्मनि संस्थितान् ।
 स्वदेहादुत्थिताङ्गान्चांस्तथा विज्ञाय याशुभाम् ॥ २४०.४९ ॥
 मुनय उचुः
 कानुत्पातभवान्दोषान्यश्यति ब्रह्मवित्तम ।
 येतं नः संशयं कृत्स्नं वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥ २४०.५० ॥
 व्यास उवाच
 पञ्च दोषान्द्विजा देहे प्रवदन्ति मनीषिणः ।
 मार्गज्ञाः कापिलाः सांख्याः श्रृणुध्वं मुनिसत्तमाः ॥ २४०.५१ ॥
 कामक्रोधौ भयं निद्रा पञ्चमः श्वास उच्यते ।
 येते दोषाः शरीरेषु दृश्यन्ते सर्वदेहिनाम् ॥ २४०.५२ ॥
 छिन्दन्ति क्षमया क्रोधं कामं संकल्पवर्जनात् ।
 सत्त्वसंसेवनान्निद्रामप्रमादाद्भयं तथा ॥ २४०.५३ ॥
 छिन्दन्ति पञ्चमं श्वासमल्पाढारतया द्विजाः ।
 गुणान्गुणशतैर्ज्ञात्वा दोषान्दोषशतैरपि ॥ २४०.५४ ॥

उेतून्तेतुशतैश्चित्रैश्चित्रान्विज्ञाय तत्त्वतः ।
 अपां हेनोपमं लोकं विष्णोर्मायाशतैः कृतम् ॥ २४०.५५ ॥
 चित्रभित्तिप्रतीकाशं नलसारमनर्थकम् ।
 तमः संभ्रमितं दृष्ट्वा वर्षभुद्बुद्धसंनिभम् ॥ २४०.५६ ॥
 नाशप्रायं सुष्वाधानं नाशोत्तरमलाभयम् ।
 रजस्तमसि संमग्नं पङ्के द्विपमिवावशम् ॥ २४०.५७ ॥
 सांप्या विप्रा मलाप्राज्ञास्त्यक्त्वा स्नेहं प्रजाकृतम् ।
 ज्ञानज्ञेयेन सांप्येन व्यापिना मलता द्विजाः ॥ २४०.५८ ॥
 राजसानशुभाङ्गान्यांस्तामसांश्च तथाविधान् ।
 पुण्यांश्च सात्त्विकाङ्गान्यान्स्पर्शजान्हेलसंश्रितान् ॥ २४०.५९ ॥
 छित्वाऽऽमज्ञानशस्त्रेण तपोदण्डेन सत्तमाः ।
 ततो दुःखादिकं धोरं चिन्ताशोकमलाद्भ्रमम् ॥ २४०.६० ॥
 व्याधिमत्युमलाधोरं मलाभयमहोरगम् ।
 ततः कूर्मं रजोमीनं प्रज्ञया संतरन्त्युत ॥ २४०.६१ ॥
 स्नेहपङ्कं जरादुर्गं स्पर्शद्वीपं द्विजोत्तमाः ।
 कर्मागाधं सत्यतीरं स्थितं व्रतमनीषिणः ॥ २४०.६२ ॥
 उर्षसंधमलावेगं नानारससमाकुलम् ।
 नानाप्रीतिमलारलं दुःखज्वरसमीरितम् ॥ २४०.६३ ॥
 शोकतृष्णामलावर्तं तीक्ष्णव्याधिमलारुजम् ।
 अस्थिसंघातसंधट्टं श्लेष्मयोगं द्विजोत्तमाः ॥ २४०.६४ ॥
 दानमुक्ताकरं धोरं शोषितोद्गारविद्रुमम् ।
 लसितोत्कुष्टनिर्घोषं नानाज्ञासुदुष्करम् ॥ २४०.६५ ॥
 रोदनाश्रुमलक्षारं सङ्गयोगपरायणम् ।
 प्रलब्ध्वा जन्मलोको यं पुत्रबान्धवपत्तनम् ॥ २४०.६६ ॥
 अलिंसासत्यमर्यादं प्राणयोगमयोर्मिलम् ।
 वृन्दानुगाभिनं क्षीरं सर्वभूतपयोदधिम् ॥ २४०.६७ ॥
 भोक्षदुर्लभविषयं वाऽवासुभसागरम् ।

तरन्ति यतयः सिद्धा ज्ञानयोगेन यानघाः ॥ २४०.६८ ॥

तीर्त्वा य द्रुस्तरे जन्म विशन्ति विमलं नभः ।

ततस्ता-सुकृतीञ्छात्वा सूर्यो वडतिरश्मिभिः ॥ २४०.६९ ॥

पद्मतन्तुवधाविश्य प्रवडन्विषयान्द्विजाः ।

तत्र तान्प्रवडो वायुः प्रतिगृह्णाति यानघाः ॥ २४०.७० ॥

वीतरागान्यतीन्सिद्धान्वीर्ययुक्तांस्तपोधनान् ।

सूक्ष्मः शीतः सुगन्धश्च सुभस्पर्शश्च भो द्विजाः ॥ २४०.७१ ॥

सामानां मरुतां श्रेष्ठो लोका-गच्छति यः शुभान् ।

स तान्वडति विप्रेन्द्रा नभसः परमां गतिम् ॥ २४०.७२ ॥

नभो वडति लोकेशान्नृजसः परमां गतिम् ।

रजो वडति विप्रेन्द्राः सत्त्वस्य परमांगतिम् ॥ २४०.७३ ॥

सत्त्वं वडति शुद्धात्मा परं नारायणं प्रभुम् ।

प्रभुर्वडति शुद्धात्मा परमात्मानमात्मना ॥ २४०.७४ ॥

परमात्मानमासाधे तद्भूता यतयोऽमलाः ।

अमृतत्वाय कल्पन्ते न निवर्तन्ति य द्विजाः ॥ २४०.७५ ॥

परमा सा गतिर्विप्रा निर्द्दन्द्धानां मडात्मनाम् ।

सत्यार्जवरतानां वै सर्वभूतदयावताम् ॥ २४०.७६ ॥

मुनय उचुः

स्थानमुत्तममासाधे भगवन्तं स्थिरप्रताः ।

आजन्मभरणं वा ते रमन्ते तत्र वा न वा ॥ २४०.७७ ॥

यदत्र तथ्यं तत्त्वं नो यथावद्भक्तुमर्हसि ।

त्वदृते मानवं नान्यं प्रष्टुमर्हाम सत्तम ॥ २४०.७८ ॥

भोक्षदोषो मडानेष प्राप्य सिद्धिं गतानृषीन् ।

यदि तत्रैव विज्ञाने वर्तन्ते यतयः परे ॥ २४०.७९ ॥

प्रवृत्तिलक्षाणं धर्मं पश्याम परमं द्विज ।

मग्नस्य छि परे ज्ञाने किंतु दृग्भान्तरे भवेत् ॥ २४०.८० ॥

व्यास उवाच

यथानायायं मुनिश्रेष्ठाः प्रश्नः पृष्टश्च संकटः ।
 बुधानामपि संमोहः प्रश्नेऽस्मिन्मुनिसत्तमाः ॥ २४०.८१ ॥
 अत्रापि तत्त्वं परमं श्रुणुध्वं वचनं मम ।
 बुद्धिश्च परमा यत्र कपिलानां मलात्मनाम् ॥ २४०.८२ ॥
 षण्ड्रियाण्यपि बुध्यन्ते स्वदेहं देहिनां द्विजाः ।
 करुणान्यात्मनस्तानि सूक्ष्मं पश्यन्ति तैस्तु सः ॥ २४०.८३ ॥
 आत्मना विप्रलीणानि काष्ठकुड्यसमानि तु ।
 विनश्यन्ति न संदेहो वेला एव मलाएव ॥ २४०.८४ ॥
 षण्ड्रियैः सल सुप्तस्य देहिनो द्विजसत्तमाः ।
 सूक्ष्मश्चरति सर्वत्र नभसीव समीरणः ॥ २४०.८५ ॥
 स पश्यति यथान्यायं स्मृत्वा स्पृशति यानघाः ।
 बुध्यमानो यथापूर्वमपि वेनेह भो द्विजाः ॥ २४०.८६ ॥
 षण्ड्रियाणि ह सर्वाणि स्वे स्वे स्थाने यथाविधि ।
 अनीशात्वात्प्रलीयन्ते सर्पा विषजता एव ॥ २४०.८७ ॥
 षण्ड्रियाणि ह सर्वाणि स्वस्थानेष्वेव सर्वशः ।
 आकृम्य गतयः सूक्ष्माव(श्च)रत्यात्मा न संशयः ॥ २४०.८८ ॥
 सत्त्वस्य य गुणान्कृत्स्नात्रजसश्च गुणान्पुनः ।
 गुणान्श्च तमसः सर्वाङ्गुणान्बुद्धेश्च सत्तमाः ॥ २४०.८९ ॥
 गुणान्श्च मनसश्चापि नभसश्च गुणान्स्तथा ।
 गुणान्वायोश्च सर्वज्ञाः स्नेहजंश्च गुणान्पुनः ॥ २४०.९० ॥
 अपां गुणान्स्तथा विप्राः पार्थिवांश्च गुणानपि ।
 सर्वानिव गुणैर्व्याप्य क्षेत्रज्ञेषु द्विजोत्तमाः ॥ २४०.९१ ॥
 आत्मा यरति क्षेत्रज्ञः कर्मणा य शुभाशुभे ।
 शिष्या एवमलात्मानमिन्द्रियाणि य तं द्विजाः ॥ २४०.९२ ॥
 प्रकृतिं याप्यतिक्रम्य सुदृढं सूक्ष्मं परात्परम् ।
 नारायणं मलात्मानं निर्विकारं परात्परम् ॥ २४०.९३ ॥
 विमुक्तं सर्वपापेक्ष्यः प्रविष्टं य ह्यनामयम् ।

परमात्मानमगुणं निर्वृतं तं य सप्तमाः ॥ २४०.९४ ॥

श्रेष्ठं तत्र मनो विप्रा षण्डियाणि य भोः द्विजाः ।

आगच्छन्ति यथाकालं गुरोः संदेशकारिणः ॥ २४०.९५ ॥

शक्यं वाऽल्पेन कालेन शान्तिं प्राप्नु गुणान्स्तथा ।

येवमुक्तेन विप्रेन्द्राः सांप्य योगेन मोक्षिणीम् ॥ २४०.९६ ॥

सांप्या विप्रा मडाप्राज्ञा गच्छन्ति परमां गतिम् ।

ज्ञानेनानेन विप्रेन्द्रास्तुल्यं ज्ञानं न विद्यते ॥ २४०.९७ ॥

अत्र वः संशयो मा भूज्ज्ञानं सांप्यं परं मतम् ।

अक्षरं ध्रुवमेवोक्तं पूर्वं ब्रह्म सनातनम् ॥ २४०.९८ ॥

अनादिमध्यनिधनं निर्द्भ्रं कर्तुं शाश्वतम् ।

कूटस्थं यैव नित्यं य यद्गदन्ति शमात्मकाः ॥ २४०.९९ ॥

यतः सर्वाः प्रवर्तन्ते सर्गप्रलयविडिधाः ।

येवं शंसन्ति शास्त्रेषु प्रवक्तारो मदर्षयः ॥ २४०.१०० ॥

सर्वे विप्राश्च वेदाश्च तथा सामविदो जनाः ।

ब्रह्मार्ण्यं परमं देवमनन्तं परमाभ्युतम् ॥ २४०.१०१ ॥

प्रर्थयन्तश्च तं विप्रा वदन्ति गुणभुद्भ्यः ।

सभ्यगुक्तास्तथा योगाः सांप्याश्चामितदर्शनाः ॥ २४०.१०२ ॥

अमूर्तिस्तस्य विप्रेन्द्राः सांप्यं मूर्तिरिति श्रुतिः ।

अभिज्ञानानि तस्याऽऽडुर्मान्ति मुनिसत्तमाः ॥ २४०.१०३ ॥

द्विविधानि हि भूतानि पृथिव्यां द्विजसत्तमाः ।

अगम्यगम्यसंज्ञानि गम्यं तत्र विशिष्यते ॥ २४०.१०४ ॥

ज्ञानं मलद्वै मलतश्च विप्रा, वेदेषु सांप्येषु तथैव योगे ।

यस्यापि दृष्टं विधिवत्पुराणे, सांप्यागतं तन्निष्पिंलं मुनीन्द्राः ॥ २४०.१०५ ॥

यस्येतिहासेषु मलत्सु दृष्टं, यथार्थशास्त्रेषु विशिष्टदृष्टम् ।

ज्ञानं य लोके यद्विहास्ति किञ्चित्सांप्यागतं तस्य मलामुनीन्द्राः ॥ २४०.१०६ ॥

समस्तदृष्टं परमं बलं य, ज्ञानं य मोक्षश्च यथावदुक्तम् ।

तपांसि सूक्ष्माणि य यानि यैव, सांप्यं यथावद्विहितानि विप्राः ॥ २४०.१०७ ॥

विपर्ययं तस्य छितं सदैव, गच्छन्ति सांभ्याः सततं सुप्नेन ।
तांश्चापि संधार्य ततः कृतार्थाः, पतन्ति विप्रायतनेषु भूयः ॥ २४०.१०८ ॥

छित्वा य देवं प्रविशन्ति मोक्षं द्विवैकसश्चापि य योगसांभ्याः ।
अतोऽधिकं तेऽभिरता मडाह्ले, सांभ्ये द्विजा भो षड शिष्टजुष्टे ॥ २४०.१०९ ॥

तेषां तु तिर्यग्गमनं छि दृष्टं, नाधो गतिः पापकृतां निवासः ।
न वा प्रधाना अपि ते द्विजातयो, ये ज्ञानमेतन्मुनयो न सक्ताः ॥ २४०.११० ॥

सांभ्यां विशालं परमं पुराणं, मडाह्लं विमलमुदारकान्तम् ।
कृत्स्नं छि सांभ्या मुनया मडात्मनारायणे धारयथाप्रमेयम् ॥ २४०.१११ ॥

येतन्मयोक्तं परमं छि तत्त्वं, नारायणाद्विश्वमिदं पुराणम् ।
स सर्गकाले य करोति सर्गं, संसारकाले य हरेत भूयः ॥ २४०.११२ ॥

एति श्रीमडापुराणे आदिब्राह्मे व्यासऋषिसंवादे सांभ्यविधिनिर्णयणं
नामैकोनयत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥

अध्यायः २४१ (१३३)

वसिष्ठकरालजन्कसंवादे क्षराक्षरविचारनिर्णयणम्
मुनय उच्युः
किं तदक्षरमित्युक्तं यस्मान्नाऽऽवर्तते पुनः ।
किंस्वित्तक्षरमित्युक्तं यस्मादावर्तते पुनः ॥ २४१.१ ॥

अक्षराक्षरयोर्व्यक्तिं पृच्छामस्त्वां मडामुने ।
उपलब्धं मुनिश्रेष्ठ तत्त्वेन मुनिपुंगव ॥ २४१.२ ॥

त्वं छि ज्ञानविदां श्रेष्ठः प्रोच्यसे वेदपारगैः ।
ऋषिभिश्च मडाभागैर्यतिभिश्च मडात्मभिः ॥ २४१.३ ॥

तदेतच्छ्रोतुमिच्छास्त्वत्तः सर्वं मडामते ।
न तृप्तिमधिगच्छामः श्रुण्वन्तोऽमृतमुत्तमम् ॥ २४१.४ ॥

व्यास उवाच
अत्र वो वर्णयिष्यामि एतिहासं पुरातनम् ।
वसिष्ठस्य य संवादे करालजन्कस्य य ॥ २४१.५ ॥

वसिष्ठं श्रेष्ठमासीनमृषीणां भास्करधृतिम् ।
 पप्रच्छ जनको राजा ज्ञानं नैःश्रेयसं परम् ॥ २४१.६ ॥
 परमात्मनि कुशलमध्यात्मगतिनिश्चयम् ।
 मैत्रावरुणमिमासीनमभिवाद्य कृताञ्जलिः ॥ २४१.७ ॥
 स्वच्छन्दं सुकृतं यैव मधुरं याप्यनुल्बलाम् ।
 पप्रच्छर्षिवरं राजा करालजनकः पुरा ॥ २४१.८ ॥
 करालजनक उवाच
 भगवञ्श्रोतुमिच्छामि परं ब्रह्म सनातनम् ।
 यस्मिन्न पुनरावृत्तिं प्राप्नुवन्ति मनीषिणः ॥ २४१.९ ॥
 यस्य तत्क्षरमित्युक्तं यत्रेदं क्षरते जगत् ।
 यस्याक्षरमिति प्रोक्तं शिवं क्षेममनामयम् ॥ २४१.१० ॥
 वसिष्ठ उवाच
 श्रूयतां पृथिवीपाल क्षरतीदं यथा जगत् ।
 यत्र क्षरति पूर्वेण यावत्कालेन याप्यथ ॥ २४१.११ ॥
 युगं द्वादशसाहस्रं कल्पं विद्धि यतुर्युगम् ।
 दशकल्पशतावर्तमहस्तद्ब्राह्मणमुच्यते ॥ २४१.१२ ॥
 रात्रिश्रैतावती राजन्यस्यन्ते प्रतिबुध्यते ।
 सृजत्यनन्तकर्माणि मखान्तं भूतमग्रजम् ॥ २४१.१३ ॥
 मूर्तिमन्तममूर्तात्मा विश्वं शंभुः स्वयंभुवः ।
 यत्रोत्पत्तिं प्रवक्ष्यामि मूलतो नृपसत्तम ॥ २४१.१४ ॥
 अणिमा लघिमा प्राप्तिरीशानं ज्योतिरव्ययम् ।
 सर्वतःपाणिपादान्तं सर्वतोऽक्षिशिरोमुभम् ॥ २४१.१५ ॥
 सर्वतःश्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ।
 छिरण्यगर्भो भगवानेष बुद्धिरिति स्मृतिः ॥ २४१.१६ ॥
 मखानिति य योगेषु विरिञ्चिरिति याप्यथ ।
 सांप्ये य पठ्यते शास्त्रे नामभिर्बहुधात्मकः ॥ २४१.१७ ॥

विचित्ररूपो विश्वात्मा એકાક્ષર ઇતિ શ્રુતઃ ।
 ધૃતમેકાત્મકં યેન કૃત્સ્નં ત્રૈલોક્યમાત્મના ॥ ૨૪૧.૧૮ ॥
 તથૈવ બહુરૂપત્વાદ્વિશ્વરૂપ ઇતિ શ્રુતઃ ।
 એષ વૈ વિક્ષિયાપન્નઃ સૃજત્યાત્માનમાત્મના ॥ ૨૪૧.૧૯ ॥
 પ્રધાનં તસ્ય સંયોગાદુત્પન્નં સુમહત્પુરમ્ ।
 અહંકારં મહાતેજાઃ પ્રજાપતિનમસ્કૃતમ્ ॥ ૨૪૧.૨૦ ॥
 અવ્યક્તાદ્વ્યક્તિમાપન્નં વિદ્યાસર્ગં વદન્તિ તમ્ ।
 મહાન્તં ચાપ્યહંકારમવિદ્યાસર્ગં એવ ચ ॥ ૨૪૧.૨૧ ॥
 અચરશ્ચ ચરશ્ચૈવ સમુત્પન્નૌ તથૈકતઃ ।
 વિદ્યાઽવિદ્યોતિ વિપ્ચ્યાતે શ્રુતિશાસ્ત્રાનુચિન્તકૈઃ ॥ ૨૪૧.૨૨ ॥
 ભૂતસર્ગમહંકારત્તૃતીયં વિદ્ધિ પાર્થિવ ।
 અહંકારેષુ નૃપતે ચતુર્થં વિદ્ધિ વૈકૃતમ્ ॥ ૨૪૧.૨૩ ॥
 વાયુજ્યોતિરથાઽઽકાશમાપોઽથ પૃથિવી તથા ।
 શબ્દસ્પર્શો ચ રૂપં ચ રસો ગન્ધસ્તથૈવ ચ ॥ ૨૪૧.૨૪ ॥
 એવં યુગપદુત્પન્નં દશવર્ગમસંશયમ્ ।
 પચ્યમં વિદ્ધિ રાજેન્દ્ર ભૌતિકં સર્ગમર્થકૃત્ ॥ ૨૪૧.૨૫ ॥
 શ્રોત્રં ત્વજ્યક્ષુષી જિહ્વા દ્વાણમેવ ચ પચ્યમમ્ ।
 વાઘસ્તૌ ચૈવ પાદૌ ચ પાયુર્મેઢ્ઢં તથૈવ ચ ॥ ૨૪૧.૨૬ ॥
 બુદ્ધીન્દ્રિયાણિ ચૈતાનિ તથા કર્મેન્દ્રિયાણિ ચ ।
 સંભૂતાનીહ યુગપન્મનસા સહ પાર્થિવ ॥ ૨૪૧.૨૭ ॥
 એષા તત્ત્વચતુર્વિંશા સર્વાઽઽકૃતિઃ પ્રવર્તતે ।
 યાં જ્ઞાત્વા નાભિશોચન્તિ બ્રાહ્મણાસ્તત્ત્વદર્શિનઃ ॥ ૨૪૧.૨૮ ॥
 એવમેતત્સમુત્પન્નં ત્રૈલોક્યમિદમુત્તમમ્ ।
 વેદિતવ્યં નરશ્રેષ્ઠ સદૈવ નરકાર્ણવે ॥ ૨૪૧.૨૯ ॥
 સચક્ષભૂતગન્ધર્વે સર્કિંનરમહોરગે ।
 સચારણપિશાયે વૈ સદેવર્ષિનિશાયરે ॥ ૨૪૧.૩૦ ॥
 સદંશકીટમશકે સપૂતિકૃમિમૂષકે ।

शुनि श्रपाडे यैशेये सयाएडावे सपुल्कसे ॥ २४१.३१ ॥

उस्त्यश्रप्परशाईले सवृके गवि यैव उ ।

या य मूर्तिश्च यत्किञ्चित्सर्वत्रैतन्निर्दर्शनम् ॥ २४१.३२ ॥

जले भुवि तथाऽऽकाशे नान्यत्रेति विनिश्चयः ।

स्थानं देहवतामासीदित्येवनुशुश्रुम ॥ २४१.३३ ॥

कृत्स्नमेतावतस्तात क्षरते व्यक्तसंज्ञकः ।

अहन्यहनि भूतात्मा यथ्याक्षर एति स्मृतम् ॥ २४१.३४ ॥

ततस्तत्क्षरमित्युक्तं क्षरतीदं यथा जगत् ।

जगन्मोडात्मकं चाऽऽदुरव्यक्ताद्व्यक्तसंज्ञकम् ॥ २४१.३५ ॥

महांश्चैवाक्षरो नित्यमेतत्क्षरविवर्जनम् ।

कथितं ते मહाराज यस्मान्नाऽऽवर्तते पुनः ॥ २४१.३६ ॥

पञ्चविंशतिकोऽमूर्तः स नित्यस्तत्त्वसंज्ञकः ।

सत्त्वसंश्रयाणात्तत्त्वं सत्त्वमाहुर्मनीषिणः ॥ २४१.३७ ॥

यदमूर्तिः सृजद्व्यक्तं तन्मूर्तिमधितिष्ठति ।

यतुर्विशतिमो व्यक्तो ऽयमूर्तिः पञ्चविंशकः ॥ २४१.३८ ॥

स अेव दृष्टि सर्वासु मूर्तिष्वतिष्ठताऽऽत्मवान् ।

येतयंश्चेतनीं नित्यं सर्वमूर्तिरमूर्तिमान् ॥ २४१.३९ ॥

सर्गप्रलयधर्मेण स सर्गप्रलयात्मकः ।

गोचरे वर्तते नित्यं निर्गुणो गुणसंज्ञितः ॥ २४१.४० ॥

अेवमेव महात्मा य सर्गप्रलयकोटिशः ।

विकुर्वाणः प्रकृतिमान्नाभिमन्येत बुद्धिमान् ॥ २४१.४१ ॥

तमःसत्त्वरजोयुक्तस्तासु तास्विह योनिषु ।

लीयते प्रतिबुद्धत्वाद्बुद्धजन्सेवनात् ॥ २४१.४२ ॥

सहवासनिवासत्वाद्बालोऽहमिति मन्यते ।

योऽहं न सोऽहमित्युक्ते गुणानेवानुवर्तते ॥ २४१.४३ ॥

तमसा तामसान्भावन्विविधान्प्रतिपद्यते ।

रजसा राजसांश्चैव सात्त्विकान्सत्त्वसंक्षयात् ॥ २४१.४४ ॥

शुक्ललोहितकृष्णानि रूपाण्येतानि त्रीणि तु ।
 सर्वाण्येतानि रूपाणि जानीहि प्राकृतानि तु ॥ २४१.४५ ॥
 तामसा निरयं यान्ति राजसा मानुषानथ ।
 सात्त्विका देवलोकाय गच्छन्ति सुभभागिनः ॥ २४१.४६ ॥
 निष्पेवलेन पापेन तिर्यग्योनिमवाप्नुयात् ।
 पुण्यपापेषु मानुष्यं पुण्यमात्रेण देवताः ॥ २४१.४७ ॥
 अेवमव्यक्तविषयं मोक्षमाहुर्मनीषिणः ।
 पञ्चविंशतिभो योऽयं ज्ञानादेव प्रवर्तते ॥ २४१.४८ ॥
 धृति श्रीमहापुराणे आदिब्राह्मे वसिष्ठकरालजन्कसंवादे
 क्षराक्षरवियारनिर्घणं नाम अेकयत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥
 २४१ ॥

अध्यायः २४२ (१३४)

वशिष्ठकरालजन्कसंवादेवर्णनम्
 वसिष्ठ उवाच
 अेवमप्रतिबुद्धत्वाद्बुद्धमनुवर्तते ।
 देहदेहसहस्राणि तथा य न स भिद्यते ॥ २४२.१ ॥
 तिर्यग्योनिसहस्रेषु कदाचिदेवतास्वपि ।
 उत्पद्यति तपोयोगाद्गुणैः सह गुणक्षयात् ॥ २४२.२ ॥
 मनुष्यत्वाद्दिवं याति देवो मानुष्यमेति य ।
 मानुष्यान्निरयस्थानमालयं प्रतिपद्यते ॥ २४२.३ ॥
 कोषकारो यथाऽऽत्मानं कीटः समभिरुन्धति ।
 सूत्रतन्तुगुणैर्नित्यं तथाऽयमगुणो गुणैः ॥ २४२.४ ॥
 द्वंद्वमेति य निर्द्वंद्वस्तासु तास्विह योनिषु ।
 शीर्षरोगेऽक्षिरोगे य दन्तशूले गलग्रहे ॥ २४२.५ ॥
 जलोदरेऽतिसारे य गण्डमालविचयिडे ।
 शत्रुकुष्ठेऽग्निदग्धे य सिंघापस्मारयोरपि ॥ २४२.६ ॥

यानि यान्यानि द्वंद्वानि प्राकृतानि शरीरिणाम् ।
 उत्पद्यन्ते विचित्राणि तान्येवाऽऽत्माऽभिमन्यते ॥ २४२.७ ॥
 अभिमानातिमानानां तथैव सुकृतान्यपि ।
 अेकवासाश्चतुर्वासाः शायी नित्यमधस्तथा ॥ २४२.८ ॥
 माण्डूकशायी य तथा वीरासनगतस्तथा ।
 वीरमासनमाकाशे तथा शयनमेव य ॥ २४२.९ ॥
 षष्टकाप्रस्तरे यैव यक्कप्रस्तरे तथा ।
 भस्माप्रस्तरशायी य भूमिशय्यानुलेपनः ॥ २४२.१० ॥
 वीरस्थानाम्बुपाडे य शयनं कुलकेषु य ।
 विविधासु य शय्यासु कुलगृह्यान्वितासु य ॥ २४२.११ ॥
 उद्याने भलवाग्ने तु क्षौमकृष्णाजिनान्वितः ।
 मणिवालपरीधानो व्याघ्रयर्मपरिच्छदः ॥ २४२.१२ ॥
 सिंहायर्मपरीधानः पट्टवासास्तथैव य ।
 कुलकं(?)परिधानश्च तथा कटकवस्त्रधृक् ॥ २४२.१३ ॥
 कटकवसनश्चैव वीरवासास्तथैव य ।
 वस्त्राणि यान्यानि बहुन्यभिमत्य य बुद्धिमान् ॥ २४२.१४ ॥
 भोजनानि विचित्राणि रत्नानि विविधानि य ।
 अेकरात्रान्तराशित्वमेककालिभोजनम् ॥ २४२.१५ ॥
 यतुर्थाष्टमकालं य षष्ठकालिकमेव य ।
 षड्रात्रभोजनश्चैव तथा याष्टाडभोजनः ॥ २४२.१६ ॥
 मासोपवासी मूलाशी कुलाडारस्तथैव य ।
 वायुभक्षश्च पिण्याकटघिगोमयभोजनः ॥ २४२.१७ ॥
 गोमूत्रभोजनश्चैव काशपुष्पाशनस्तथा ।
 शैवालभोजनश्चैव तथा यान्येन वर्तयन् ॥ २४२.१८ ॥
 वर्तयञ्शीर्मर्षार्णैश्च प्रकीर्णकुलभोजनः ।
 विविधानि य कृच्छ्राणि सेवते सिद्धिकाङ्क्षया ॥ २४२.१९ ॥

यान्द्रायणानि विधिवत्स्विङ्गानि विविधानि य ।
 यातुराश्रम्ययुक्तानि धर्माधर्माश्रयाण्यपि ॥ २४२.२० ॥
 उपाश्रयानध्यपरान्याभाण्डान्विविधानपि ।
 विविक्ताश्च शिलाछायास्तथा प्रस्रवणानि य ॥ २४२.२१ ॥
 पुलिनानि विविक्तानि विविधानि तपांसि य ।
 यज्ञांश्च विविधाकारान्विधाश्च विविधास्तथा ॥ २४२.२२ ॥
 नियमान्विविधांश्चापि विविधानि तपांसि य ।
 यज्ञांश्च विविधाकारान्विधाश्च विविधास्तथा ॥ २४२.२३ ॥
 वणिक्पथं द्विजक्षत्रवैश्यशूद्रांस्तथैव य ।
 दानां य विविधाकारं दीनान्धकृपाणादिषु ॥ २४२.२४ ॥
 अभिमन्येत संघातुं तथैव विविधा-गुणान् ।
 सत्त्वं रजस्तमश्चैव धर्मार्थे काम अेव य ॥ २४२.२५ ॥
 यजनाध्ययने दानं तथैवाऽऽडुः प्रतिग्रहम् ।
 याजनाध्यापने चैव तथाऽन्यदपि किञ्चन ॥ २४२.२६ ॥
 यजनाध्ययने दानं तथैवाऽऽडुः प्रतिग्रहम् ।
 याजनाध्यापने चैव तथाऽन्यदपि किञ्चन ॥ २४२.२७ ॥
 जन्ममृत्युविधानेन तथा विशसनेन य ।
 शुभाशुभमयं सर्वमेतदाहुः सनातनम् ॥ २४२.२८ ॥
 प्रकृतिः कुरुते देवी भयं प्रलयमेव य ।
 द्विवसान्ते गुणानेतानतीत्यैकोऽवतिष्ठते ॥ २४२.२९ ॥
 रश्मिजालमिवाऽऽदित्यस्तत्कालं संनियच्छति ।
 अेवमेवैष तत्सर्वं कीडार्थमभिमन्यते ॥ २४२.३० ॥
 आत्मरूपगुणानेतान्विविधान्दृष्टयप्रियान् ।
 अेवमेतां प्रकुर्वाणः सर्गप्रलयधर्मिणीम् ॥ २४२.३१ ॥
 क्रियां क्रियापथे रक्तस्त्रिगुणस्त्रिगुणाधिपः ।
 क्रियाक्रियापतोपेतस्तथा तदिति मन्यते ॥ २४२.३२ ॥
 प्रकृत्या सर्वमेवेदं जगदन्धीकृतं विभो ।

रजसा तमसा चैव व्याप्तं सर्वमनेकधा ॥ २४२.३३ ॥
 अेवं द्रंढान्यतीतानि मम वर्तन्ति नित्यशः ।
 मत्त अेतानि जायन्ते प्रलये यान्ति मामपि ॥ २४२.३४ ॥
 निस्तर्तव्याएथैतानि सर्वाएरीति नराधिप ।
 मन्यते पक्षभुद्भुत्वात्तथैव सुकृतान्यपि ॥ २४२.३५ ॥
 भोक्तव्यानि ममैतानि वेवलोकगतेन वै ।
 छडैव चैनं भोक्ष्यामि शुभासुभङ्गलोद्यमम् ॥ २४२.३६ ॥
 सुभमेवं तु कर्तव्यं सङ्कृत्वा सुभं मम ॥
 यावदेव तु मे सौष्यं जात्यां जात्यां भविष्यति ॥ २४२.३७ ॥
 भविष्यति न मे दुःखं कृतेनेहाप्यनन्तकम् ।
 सुभदुःखं छि मानुष्यं निरये यापि मज्जनम् ॥ २४२.३८ ॥
 निरयास्यापि मानुष्यं कालेनैष्याभ्यङ्गं पुनः ।
 मनुष्यत्वाख्य देवत्वं देवत्वात्पौरुषं पुनः ॥ २४२.३९ ॥
 मनुष्यत्वाख्य निरयं पर्यायिणोपगच्छति ।
 अेष अेवं द्विजातीनामात्मा वै स गुणैर्वृतः ॥ २४२.४० ॥
 तेन देवमनुष्येषु निरयं योपपद्यते ।
 ममत्वेनाऽऽवृत्तो नित्यं तत्रैव परिवर्तते ॥ २४२.४१ ॥
 सर्गकोटिसडस्राणि मरणान्तासु मूर्तिषु ।
 य अेवं कुरुते कर्म शूभाशुभङ्गलात्मकम् ॥ २४२.४२ ॥
 स अेव इलमाप्नोति त्रिषु लोकेषु मूर्तिमान् ।
 प्रकृतिः कुरुते कर्मशुभशुभङ्गलात्मकम् ॥ २४२.४३ ॥
 प्रकृतिश्च तथाऽऽनोति त्रिषु लोकेषु कामणा ।
 तिर्यग्योनिमनुष्यत्वले देवलोके तथैव च ॥ २४२.४४ ॥
 त्रीणि स्थानानि चैतानि जानीयात्प्राकृतानि च ।
 अलिङ्गप्रकृतित्वाख्य लिङ्गैरथ्यनुमीयते ॥ २४२.४५ ॥
 तथैव पौरुषं लिङ्गमनुमानाद्धि मन्यते ।

स लिङ्गान्तरमासाद्य प्राकृतं लिङ्गमब्रह्मम् ॥ २४२.४६ ॥

प्राणद्वाराण्यधिष्ठाय कर्माण्यात्मनि मन्यते ।

श्रोत्रादीनि तु सर्वाणि पञ्च कर्मेन्द्रियाण्यथ ॥ २४२.४७ ॥

रागादीनि प्रवर्तन्ते गुणेष्विह गुणैः सह ।

अहमेतानि वै कुर्वन्ममैतानीन्द्रियाणिह ॥ २४२.४८ ॥

निरिन्द्रियो हि मन्येत प्राणवानस्मि निर्गणः ।

अलिङ्गो लिङ्गमात्मानमकालं कालमात्मनः ॥ २४२.४९ ॥

असत्त्वं सत्त्वमात्मानममृतं मृतमात्मनः ।

अमृत्युं मृत्युमात्मात्मानमभवं भवमात्मनः ॥ २४२.५० ॥

अक्षेत्रं क्षेत्रमात्मानमसङ्गं सङ्गमात्मनः ।

अतत्त्वं तत्त्वमात्मानमभवं भवमात्मनः ॥ २४२.५१ ॥

अक्षरं क्षरमात्मानमबुद्धत्वाद्धि मन्यते ।

अेवमप्रतिबुद्धत्वाद्बुद्धजनसेवनात् ॥ २४२.५२ ॥

सर्गकोटिसहस्राणि पतनान्तानि गच्छति ।

जन्मान्तरसहस्राणि भरणान्तानि गच्छति ॥ २४२.५३ ॥

तिर्यग्योनिमनुष्यत्वे देवलोके तथैव य ।

यन्द्रमा एव कोशानां पुनस्तत्र सहस्रशः ॥ २४२.५४ ॥

नीयतेऽप्रतिबुद्धत्वाद्देवमेव कुबुद्धिमान् ।

कला पञ्चदशी योनिस्तद्धाम एति पठ्यते ॥ २४२.५५ ॥

नित्यमेव विजानीहि सोमं वै षोडशांशकैः ।

कलया जायतेऽजस्रं पुनः पुनरबुद्धिमान् ॥ २४२.५६ ॥

धीमांश्चायं न भवति नृप अेवं हि जायते ।

षोडशी तु कला सूक्ष्मा स सोम उपधार्यताम् ॥ २४२.५७ ॥

न तूपयूज्यते देवैर्देवानपि युनक्ति सः ।

ममत्त्वं क्षपयित्वा तु जायते नृपसत्तम ॥

प्रकृतेस्त्रिगुणायास्तु स अेव त्रिगुणो भवेत् ॥ २४२.५८ ॥

ઇતિ શ્રીમહાપુરાણે આદિબ્રાહ્મે વશિષ્ઠકરાવજનકસંવાદે
દ્વિચત્વારિંશદધિકદ્વિશતતતમોઽધ્યાયઃ ॥ ૨૪૨ ॥

૨૪મપુરાણમ્

અધ્યાયઃ ૨૪૩ (૧૩૫)

વશિષ્ઠ પ્રતિ મોક્ષધર્મવિષયકો જનકપ્રશ્નઃ

જનક ઉવાચ

અક્ષરક્ષરયોરેષ દ્વયોઃ સંબન્ધ ઇષ્યતે ।

સ્ત્રીપુંસયોર્વા સમ્બન્ધ સ વૈ પુરુષ ઉચ્યતે ॥ ૨૪૩.૧ ॥

ઋતે તુ પુરુષં નેહ સ્ત્રી ગર્ભાન્ધારયત્યુત ।

ઋતે સ્ત્રિયં ન પુરુષો રૂપં નિર્વર્તતે તથા ॥ ૨૪૩.૨ ॥

અન્યોન્યસ્થાભિસંબન્ધાનયોન્યગુણસંશ્રયાત્ ।

રૂપં નિર્વર્તયેદેતદેવં સર્વાસુ યોનિષુ ॥ ૨૪૩.૩ ॥

૨ત્યર્થમતિસંયોગાદન્યોન્યગુમસંશ્રયાત્ ।

ઋતૌ નિર્વર્તતે રૂપં તદ્વક્ષ્યામિ નિદર્શનમ્ ॥ ૨૪૩.૪ ॥

યે ગુણાઃ પરુષસ્યેહ યે ચ માતુર્ગુણાસ્તથા ।

અસ્થિ સ્નાયુ ચ મજ્જા ચ જાનીમઃ પિતૃતો દ્વિજ ॥ ૨૪૩.૫ ॥

ત્વઙ્માસશોણિતં ચેતિ માતૃજાન્યનુશુશ્રુમ ।

એવમેતદ્વિજશ્રેષ્ઠ વેદશાસ્ત્રેષુ પઠયતે ॥ ૨૪૩.૬ ॥

પ્રમાણં યચ્ચ વેદોક્તં શાસ્ત્રોક્તં યચ્ચ પઠયતે ।

વેદશાસ્ત્રપ્રમાણં ચ પ્રમાણં તત્સનાતનમ્ ॥ ૨૪૩.૭ ॥

એવમેવાભિસમ્બન્ધૌ નિત્યં પ્રકૃતિપૂરુષૌ ।

યચ્ચાપિ ભગવંસ્તસ્માન્મોક્ષધર્મો ન વિદ્યતે ॥ ૨૪૩.૮ ॥

અથવાડનન્તરકૃતં કિંચિદેવ નિદર્શનમ્ ।

તન્મમાડડયક્ષ્વ તત્ત્વેન પ્રત્યક્ષો હ્યસિ સર્વદા ॥ ૨૪૩.૯ ॥

મોક્ષકામા વયં ત્યાપિ કાઙ્ગામો યદનામયમ્ ।

અજેયમજરં નિત્યમતીન્દ્રિયમનીશ્વરમ્ ॥ ૨૪૩.૧૦ ॥

वसिष्ठ उवाच

यदेतद्दुक्तं भवता वेदशास्त्रनिदर्शनम् ।

येवमेतद्यथा वक्ष्ये तत्त्वग्राही यथा भवान् ॥ २४३.११ ॥

धार्यते हि त्वाया ग्रन्थ उभयोर्वेदशास्त्रयोः ।

न य ग्रन्थस्य तत्त्वज्ञो यथातत्त्वं नरेश्वर ॥ २४३.१२ ॥

यो हि वेदे य शास्त्रे य ग्रन्थधारणतत्परः ।

न य ग्रन्तार्थतत्त्वज्ञस्तस्य तद्धारणं वृथा ॥ २४३.१३ ॥

भारं स वडते तस्य ग्रन्थस्यार्थं न वेत्ति यः ।

यस्तु ग्रन्थार्थतत्त्वज्ञो नास्य ग्रन्थागमो वृथा ॥ २४३.१४ ॥

ग्रन्थस्यार्थं स पृष्टस्तु मादृशो वक्तुमर्हति ।

यथातत्त्वाभिगमनादर्थं तस्य स विन्दति ॥ २४३.१५ ॥

न यः समुत्सुकः कश्चिद्ग्रन्थार्थं स्थूलबुद्धिमान् ।

स कथं मन्दविज्ञानो ग्रन्थं वक्ष्यति निर्णयात् ॥ २४३.१६ ॥

अज्ञात्वा ग्रन्थतत्त्वानि वादं यः कुरुते नरः ।

लोभाद्वाऽप्यथवा दम्भात्स पापी नरकं व्रजेत् ॥ २४३.१७ ॥

निर्णयं यापि स्थिद्रात्मा न तद्रक्षति तत्त्वतः ।

सोऽपीडास्यार्थतत्त्वज्ञो यस्मान्नैवाऽऽत्मवानपि ॥ २४३.१८ ॥

तस्मात्त्वं शृणु राजेन्द्र यथैतदनुदृश्यते ।

यथा तत्त्वेन सांख्येषु योगेषु य मडात्मसु ॥ २४३.१९ ॥

यदेव योगाः पश्यन्ति सांख्यं तदनुगम्यते ।

येकं सांख्यं य योगं य यः यपश्यति स बुद्धिमान् ॥ २४३.२० ॥

त्वज्मांसं रुधिरं मेदः पित्तं मज्जाऽस्थि स्नायु य ।

येतदैन्द्रियकं तात यद्भवानित्यमात्य माम् ॥ २४३.२१ ॥

द्रव्याद्द्रव्यस्य निर्वृत्तिरिन्द्रियाटिन्द्रियं तथा ।

देहाद्देहमवाप्नोति बीजाद्बीजं तथैव य ॥ २४३.२२ ॥

निरिन्द्रियस्य बीजस्य निर्द्रव्यस्यापि देहिनः ।

कथं गुणा भविष्यन्ति निर्गुणात्वाभडात्मनः ॥ २४३.२३ ॥

ગુણા ગુણેષુ જાયન્તે તન્નૈવ વિરમન્તિ ચ ।
 એવં ગુણાઃ પ્રકૃતિજા જાયન્તે ન ચ ચાન્તિ ચ ॥ ૨૪૩.૨૪ ॥
 ત્વડમાંસં રુધિરં મેદઃ પિત્તં મજ્જાડસ્તિ સ્નાયુ ચ ।
 અઘૌ તાન્યથ શુક્રેણ જાનીહિ પ્રાકૃતેન વૈ ॥ ૨૪૩.૨૫ ॥
 પુમાંશ્ચૈવાપુમાંસ્યૈવ સ્ત્રીલિડ્ગં પ્રાકૃતં સ્મૃતમ્ ।
 વાયુરેષ પુમાંશ્ચૈવ રસ ઇત્યભિધીયતે ॥ ૨૪૩.૨૬ ॥
 અલિડ્ગા પ્રકૃતિર્લિડ્ગૈરુપલભ્યતિ સાડડત્મજૈઃ ।
 યથા પુષ્પકૃલૈર્નિત્યં મૂર્તં ચામૂર્તયસ્તથા ॥ ૨૪૩.૨૭ ॥
 એવમપ્યનુમાનેન સ લિડ્ગમુપલભ્યતે ।
 પચ્ચવિંશતિકસ્તાત લિડ્ગેષુ નિયતાત્મકઃ ॥ ૨૪૩.૨૮ ॥
 અનાદિનિધનોડનન્તઃ સર્વદર્શનકેવલઃ ।
 કેવલં ત્વભિમાનિત્વાદ્ગુણેષુ ગુણા ઉચ્યતે ॥ ૨૪૩.૨૯ ॥
 ગુણા ગુણવતઃ સન્તિ નિર્ગુણસ્ય કુતો ગુણાઃ ।
 તસ્માદેવં વિજાનન્તિ યે જના ગુણદર્શિનઃ ॥ ૨૪૩.૩૦ ॥
 યદા ત્વેષ ગુણાનેતાન્પ્રાકૃતાનભિમન્યતે ।
 તદા સ ગુણવાનેવ ગુણભેદાન્પ્રપશ્યતિ ॥ ૨૪૩.૩૧ ॥
 યત્તદ્બુદ્ધેઃ પરં પ્રાહુઃ સાંખ્યયોગં ચ સર્વશઃ ।
 બુદ્ધ્યમાનં મહાપ્રાણાઃ પ્રબુદ્ધપરિવર્જનાત્ ॥ ૨૪૩.૩૨ ॥
 અપ્રબુદ્ધં યથા વ્યક્તં સ્વગુણૈઃ પ્રાહુરીશ્વરમ્ ।
 નિર્ગુણં ચેશ્વરં નિત્યમધિષ્ઠાતારમેવ ચ ॥ ૨૪૩.૩૩ ॥
 પ્રકૃતેશ્ચ ગુણાનાં ચ પચ્ચવિંશતિકં બુધાઃ ।
 સાંખ્યયોગે ચ કુશલા બુદ્ધ્યન્તે પરમૈષિણઃ ॥ ૨૪૩.૩૪ ॥
 યદા પ્રબુદ્ધમવ્યક્તમવસ્થાત(પ)નની(ભી)રવઃ ।
 બુદ્ધ્યમાનં ન બુદ્ધ્યન્તેડવગચ્છન્તિ સમં તદા ॥ ૨૪૩.૩૫ ॥
 એતન્નદર્શનં સામ્યડ્ન સમ્યગનુદર્શનમ્ ।
 બુદ્ધ્યમાનં પ્રબુદ્ધ્યન્તે દ્વાભ્યાં પૃથગર્દિદમ ॥ ૨૪૩.૩૬ ॥
 પરસ્પરેણૈતદુક્તં ક્ષરાક્ષરનિદર્શનમ્ ।

ऐकत्वदर्शनं यास्य नानात्वं यास्य दर्शनम् ॥ २४३.३७ ॥

पञ्चविंशतिनिष्ठोऽयं तदा सम्यक्प्रयक्षते ।

ऐकत्वदर्शनं यास्य नानात्वं यास्य दर्शनम् ॥ २४३.३८ ॥

तत्त्ववित्तत्वयोरेव पृथगेतन्निदर्शनम् ।

पञ्चविंशतिभिस्तत्त्वं तत्त्वमाहुर्मनीषिणः ॥ २४३.३९ ॥

निस्तत्त्वं पञ्चविंशस्य परमाहुर्मनीषिणः ।

वर्ज्यस्य वर्ज्यमाचारं तत्त्वं तत्त्वात्सनातनम् ॥ २४३.४० ॥

करालजनक उवाच

नानात्वैकत्वमित्युक्तं त्वयैतद्द्विविजसत्तम ।

पश्यतस्तद्वि संदिग्धमेतयोर्वै निदर्शनम् ॥ २४३.४१ ॥

तथा बुद्धप्रबुद्धाभ्यां बुध्यमानस्य यानघ ।

स्थूलबुद्ध्य्या न पश्यामि तत्त्वमेतन्न संशयः ॥ २४३.४२ ॥

अक्षरक्षरयोरुक्तं त्वया यदपि कारणम् ।

तदप्यस्थिरबुद्धित्वात्प्रनष्टमिव मेऽनघ ॥ २४३.४३ ॥

तदेतच्छ्रोतुमिच्छामि नानात्वैकत्वदर्शनम् ।

द्भ्रं यैवानिरुद्धं य बुध्यमानं य तत्त्वतः ॥ २४३.४४ ॥

विद्याविद्यै य भगवन्नक्षरं क्षरमेव य ।

सांख्ययोगं य कृत्स्नेन बुद्ध्याबुद्धिं पृथक्पृथक् ॥ २४३.४५ ॥

वसिष्ठ उवाच

उन्त ते सम्प्रवक्ष्यामि यदेतदनुपृच्छसि ।

योगकृत्यं महाराज पृथगेव शृणुष्व मे ॥ २४३.४६ ॥

योगकृत्यं तु योगानां ध्यानमेव परं बलम् ।

तस्यापि द्विविधं ध्यानमाहुर्विद्याविद्यो जनाः ॥ २४३.४७ ॥

ऐक्यता य मनसः प्राणायामस्तथैव य ।

प्राणायामस्तु सगुणो निर्गुणो मानसस्तथा ॥ २४३.४८ ॥

मूर्त्तोत्सर्गो पुरीषे य भोजने य नराधिप(?) ।

द्विकालं नोपभृञ्छत शेषं भुञ्छत तत्परः ॥ २४३.४९ ॥

ઇન્દ્રિયાણીન્દ્રિયાર્થભ્યો નિવર્ત્ય મનસા મુનિઃ ।
 દશદ્વાદશભિર્વાડપિ ચતુર્વિંશાત્પરં ચતઃ ॥ ૨૪૩.૫૦ ॥
 સ ચોદનાભિર્મતિમાત્માત્માનં ચોદયેદથ ।
 તિષ્ઠન્તમજરં તં તુ ચત્તદુક્તં મનીષિભિઃ ॥ ૨૪૩.૫૧ ॥
 વિશ્વાત્મા સતતં જ્ઞેય ઇત્યેવમનુસુશ્રુમ ।
 દ્રવ્યં હ્યહીનમનસો નાન્યથેતિ વિનિશ્ચયઃ ॥ ૨૪૩.૫૨ ॥
 વિમુક્તઃ સર્વસડ્ગેભ્યો લવાહારો જિતેન્દ્રિયઃ ।
 પૂર્વરાત્રે પાર્થે ચ ધારયીત મનો હૃદિ ॥ ૨૪૩.૫૩ ॥
 સ્થિરીકૃત્યેન્દ્રિયગ્રામં મનસા મિથિલેશ્વર ।
 મનો બુદ્ધ્યા સ્થિરં કૃત્વા પાષાણ ઇવ નિશ્ચલઃ ॥ ૨૪૩.૫૪ ॥
 સ્થાણુવચ્ચાચકમ્ચઃ સ્યાદ્દારુવચ્ચાપિ નિશ્ચલઃ ।
 બુદ્ધ્યા વિધિવિધાનજ્ઞાસ્તતો યુક્તં પ્રચક્ષતે ॥ ૨૪૩.૫૫ ॥
 ન શૃણોતિ ન ચાડડઘ્રાતિ ન ચ પશ્યતિ કિંચન ।
 ન ચ સપર્શ વિજાનાતિ ન ચ સંકલ્પતે મનઃ ॥ ૨૪૩.૫૬ ॥
 ન ચાપિ મન્યતે કિંચિન્ન ચ બુદ્ધ્યેત કાષ્ઠવત્ ।
 તદા પ્રકૃતિમાપન્નં યુક્તમાહુર્મનીષિણઃ ॥ ૨૪૩.૫૭ ॥
 ન ભાતિ હિ યથા દીપો દીપ્તિસ્તદ્દ્રશ્ય દૃશ્યતે ।
 નિલિડ્ગસ્યાધશ્ચોર્ધ્વં ચ તિર્યગ્ગતિમવાપ્નુયાત્ ॥ ૨૪૩.૫૮ ॥
 તદા તદુપપન્નશ્ચ ચસ્મિન્દૃષ્ટે ચ કથ્યતે ।
 હૃદયસ્થોડન્તરાત્મેતિ જ્ઞેયો જ્ઞાસ્તાત મદ્વિધૈઃ ॥ ૨૪૩.૫૯ ॥
 નિર્ધૂમ ઇવ સમાર્થિરાદિત્ય ઇવ રશ્મિવાન્ ।
 વૈદ્યુતોડગ્નિરિવાડકાશે પસ્યત્યાત્માનમાત્મનિ ॥ ૨૪૩.૬૦ ॥
 યં પસ્યન્તિ મહાત્માનો ધૃતિમન્તો મનીષિણઃ ।
 બ્રાહ્મણા બ્રાહ્મયોનિસ્થા હ્યયોનિમમૃતાત્મકમ્ ॥ ૨૪૩.૬૧ ॥
 તદેવાડડહુરણુભ્યોડણુ તન્મહદ્ભ્યો મહત્તરમ્ ।
 સર્વત્ર સર્વભૂતેષુ ધ્રુવં તિષ્ઠન્ન દૃશ્યતે ॥ ૨૪૩.૬૨ ॥
 બુદ્ધિદ્રવ્યેણ દૃશ્યેન મનોદીપેન લોકકૃત્ ।

महत्तस्तमसस्ततात पारे तिष्ठन्न तामसः ॥ २४३.६३ ॥
तमसो दूर धृत्युक्तस्तत्त्वज्ञैर्वेदपारगैः ।
विमलो विमतश्चैव निर्लिङ्गोऽलिङ्गसंज्ञकः ॥ २४३.६४ ॥
योग शेष छि लोकानां किमन्यधोगलक्षणम् ।
शेवं पश्यन्प्रपश्येन आत्मानमजरं परम् ॥ २४३.६५ ॥
योगदर्शनमेतावदुक्तं ते तत्त्वतो मया ।
सांभ्यज्ञानं प्रवक्ष्यामि परिसंभ्यानिदर्शनम् ॥ २४३.६६ ॥
अव्यक्तमाहुः प्रभ्यानं परां प्रकृतिमात्मनः ।
तस्मान्महात्समुत्पन्नं द्वितीयं राजसत्तम ॥ २४३.६७ ॥
अलंकारस्तु महत्तत्तृतीयं धृति नः श्रुतम् ।
पञ्चभूतान्यलंकारादाहुः सांभ्यात्मदर्शिनः ॥ २४३.६८ ॥
शेताः प्रकृतयस्त्वष्टौ विकाराश्चापि षोडश ।
पञ्च शैव विशेषाश्च तथा पञ्चेन्द्रियाणि च ॥ २४३.६९ ॥
शेतावदेव तत्त्वानां सांभ्यमाहुर्मनीषिणः ।
सांभ्ये सांभ्यविधानज्ञा नित्यं सांभ्यपथे स्थिताः ॥ २४३.७० ॥
यस्माद्यद्यद्विजायते तत्तत्रैव प्रलीयते ।
लीयन्ते प्रतिलोमानि गृह्यन्ते यान्तरात्मना ॥ २४३.७१ ॥
आनुलोभ्येन जायन्ते लीयन्ते प्रतिलोमतः ।
गुणा गुणेषु सततं सागरस्थोर्मयो यथा ॥ २४३.७२ ॥
सर्गप्रलय शेतावान्प्रकृतेर्नृपसत्तम ।
शेकत्वं प्रलये यास्य बहुत्वं च तथा सृष्टि ॥ २४३.७३ ॥
शेवमेव च राजेन्द्र विज्ञेयं ज्ञानकोविदैः ।
अधिष्ठातारमव्यक्तमस्याश्वेतन्नित्यदर्शनम् ॥ २४३.७४ ॥
शेकत्वं च बहुत्वं च प्रकृतेरनुत्त्ववान् ।
शेकत्वं प्रलये यास्य बहुत्वं च प्रवर्तनात् ॥ २४३.७५ ॥
बहुलाऽऽत्मा राजेन्द्र प्रोच्यते यतिसत्तमैः ।
अधिष्ठानादधिष्ठाता क्षेत्राणामिति नः श्रुतम् ॥ २४३.७६ ॥

अधिष्ठातेति राजेन्द्र प्रोच्यते यतिसत्तमैः ।
 अधिष्ठानादधिष्ठाता क्षेत्राणामिति नःश्रुतम् ॥ २४३.७७ ॥
 क्षेत्रं जानाति याव्यक्तं क्षेत्रज्ञ एति योच्यते ।
 अव्यक्तिके पुरे शेते पुरुषश्चेति कथ्यते ॥ २४३.७८ ॥
 अन्यदेव य क्षेत्रं स्यादन्यः क्षेत्रज्ञ उच्यते ।
 क्षेत्रमव्यक्तं एत्युक्तं ज्ञातारं पञ्चविंशकम् ॥ २४३.७९ ॥
 अन्यदेव य ज्ञानं स्यादन्यज्ज्ञेयं तदुच्यते ।
 ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयो वै पञ्चविंशकम् ॥ २४३.८० ॥
 अव्यक्तं क्षेत्रमित्युक्तं तथा सत्त्वं तथेश्वरम् ।
 अनीश्वरमतत्त्वं य तत्त्वं तत्पञ्चविंशकम् ॥ २४३.८१ ॥
 सांख्यदर्शनमेतावत्परिसंख्या न विद्यते ।
 संख्यां प्रकुरुते यैव प्रकृतिं य प्रवक्ष्यते ॥ २४३.८२ ॥
 यत्वाश्लिष्यतुर्विशत्प्रतिसंख्याय तत्त्वतः ।
 संख्या सडस्रकृत्या तु निस्तत्त्वः पञ्चविंशकः ॥ २४३.८३ ॥
 पञ्चविंशत्प्रबुद्धात्मा बुध्यमान एति श्रुतः ।
 यदा बुध्यति आत्मानं तदा भवति डेवलः ॥ २४३.८४ ॥
 सम्यग्दर्शनमेतावद्भाषितं तव तत्त्वतः ।
 अवेमेतद्विजानन्तः साम्यतां प्रतियान्त्युत ॥ २४३.८५ ॥
 सम्यग्निदर्शनं नाम प्रत्यक्षं प्रकृतेस्तथा ।
 गुणवत्त्वाद्यैतानि निर्गुणोभ्यस्तथा भवेत् ॥ २४३.८६ ॥
 सम्यग्निदर्शनं नाम प्रत्यक्षं प्रकृतेस्तथा ।
 गुणवत्त्वाद्यैतानि निर्गुणोभ्यस्तथा भवेत् ॥ २४३.८७ ॥
 पश्यन्त्यमतयो ये नय सम्यक्तेषु य दर्शनम् ।
 ते व्यक्तिं प्रतिपद्यन्ते पुनः पुनरश्दिम ॥ २४३.८८ ॥
 सर्वमेतद्विजानन्तो न सर्वस्य प्रबोधनात् ।
 व्यक्तेर्भूता भविष्यन्ति व्यक्तस्यैवानुवर्तनात् ॥ २४३.८९ ॥

सर्वमव्यक्तमित्युक्तमसर्वः पञ्चविंशकः ।
य एवमभिजानन्ति न तेषु विद्यते ॥ २४३.८० ॥
एति श्रीमहापुराणे आदिब्राह्मे वसिष्ठकरालजन्कसंवादे
त्रियत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥

अध्यायः २४४ (१३६)

विद्याविद्ययोःस्वरूपकथनम्
वसिष्ठ उवाच
सांप्र्यदर्शनमेतावदुक्तं ते नृपसत्तम ।
विद्याविद्ये त्विदानीं मे त्वं निबोधानुपूर्वशः ॥ २४४.१ ॥
अभेद्यमाहुस्त्वय्युक्तं सर्गप्रलयधर्मिणः ।
सर्गप्रलय एत्युक्तं विद्याविद्ये यं विंशकः ॥ २४४.२ ॥
परस्परस्य विद्या वै तन्निबोधानुपूर्वशः ।
यथोक्तमृषिभिस्तात सांप्र्यस्यातिनिर्दर्शनम् ॥ २४४.३ ॥
कर्मन्द्रियाणां सर्वेषां विद्या बुद्धीन्द्रियं स्मृतम् ।
बुद्धीन्द्रियाणां यं तथा विशाषा एति नः श्रुतम् ॥ २४४.४ ॥
विषयाणां मनस्तेषां विद्यामाहुर्मनीषिणः ।
मनसः पञ्च भूतानि विद्या एत्यभियक्षते ॥ २४४.५ ॥
अलंकारस्तु भूतानां पञ्चानां नात्र संशयः ।
अलंकारस्तथा विद्या बुद्धिर्विद्या नरेश्वर ॥ २४४.६ ॥
बुद्ध्या प्रकृतिरव्यक्तं तत्त्वानां परमेश्वरः ।
विद्या ज्ञेया नरश्रेष्ठ विधिश्च परमः स्मृतः ॥ २४४.७ ॥
अव्यक्तमपरं प्रादुर्विद्या वै पञ्चविंशकः ।
सर्वस्य सर्वमित्युक्तं ज्ञेयज्ञानस्य पारगः ॥ २४४.८ ॥
ज्ञानमव्यक्तमित्युक्तं ज्ञेयं वै पञ्चविंसकम् ।
तथैव ज्ञानमव्यक्तं विज्ञाता पञ्चविंशकः ॥ २४४.९ ॥
विद्याविद्ये तु तत्त्वेन मयोक्ते वै विशेषतः ।

अक्षरं य क्षरं यैव यदुक्तं तन्निबोध मे ॥ २४४.१० ॥
 उभावेतौ क्षरावुक्तौ उभावेतावन(था)क्षरौ ।
 कारणं तु प्रवक्ष्यामि यथाज्ञानं तु ज्ञानतः ॥ २४४.११ ॥
 अनादिनिधनावेतौ उभावेष्वैश्वरौ मतौ ।
 तत्त्वसंज्ञावुभावेव प्रोच्यते ज्ञानचिन्तकैः ॥ २४४.१२ ॥
 सर्गप्रलयधर्मित्वाद्यव्यक्तं प्रादुरव्ययम् ।
 तदेतद्गुणसर्गाय विकुर्वाणं पुनः पुनः ॥ २४४.१३ ॥
 गुणानां मलदादीनामुत्पद्यति परस्परम् ।
 अधिष्ठानं क्षेत्रमादुरेतद्वै पञ्चविंशकम् ॥ २४४.१४ ॥
 यदन्तर्गुणजालं तु तद्व्यक्तात्मनि संक्षिपेत् ।
 तद्वत् तद्गुणैस्तस्तु पञ्चविंशे विलीयते ॥ २४४.१५ ॥
 गुणा गुणेषु लीयन्ते तदेका प्रकृतिर्भवेत् ।
 क्षेत्रज्ञोऽपि तदा तावत्क्षेत्रज्ञः सम्प्राणीयते ॥ २४४.१६ ॥
 यदाऽक्षरं प्रकृतिर्यं गच्छते गुणसंज्ञिता ।
 निर्गुणत्वं य वै दृढे गुणेषु परिवर्तनात् ॥ २४४.१७ ॥
 अवेमेव य क्षेत्रज्ञः क्षेत्रज्ञानपरिक्षयात् ।
 प्रकृत्या निर्गुणस्त्वेष षट्येवमनुशुश्रुम् ॥ २४४.१८ ॥
 क्षरो भवत्येष यदा गुणवती गुणेष्वथ ।
 प्रकृतिं त्वथ जनाति निर्गुणत्वं तथात्मनः ॥ २४४.१९ ॥
 तथा विशुद्धो भवति प्रकृते परिवर्जनात् ।
 अन्योऽलमन्येयमिति यदा बुध्यति बुद्धिमान् ॥ २४४.२० ॥
 तदैषोऽव्यथतामेति न य मिश्रत्वमात्रजेत् ।
 प्रकृत्या यैष राजेन्द्र मिश्रोऽन्योऽन्यस्य दृश्यते ॥ २४४.२१ ॥
 यदा तु गुणजालं तत्राकृतं विजुगुप्सते ।
 पश्यते य परं पश्यंस्तदा पश्यन्तु संसृजेत् ॥ २४४.२२ ॥
 किं मया कृतमेतावद्योऽलं कालनिमज्जनः ।
 यथा मत्स्यो ज्यमिज्ञानादनुवर्तितवाञ्जलम् ॥ २४४.२३ ॥

अहमेव हि संमोहादन्यमन्यं जनाज्जनम् ।
 मत्स्यो यथोदकज्ञानादनुवर्तितवानिह ॥ २४४.२४ ॥
 मत्स्योऽन्यत्वमथाज्ञानादुदकात्राग्निमन्यते ।
 आत्मानं तदवज्ञानादन्यं यैव न वेद्म्यहम् ॥ २४४.२५ ॥
 ममास्तु धिक्कुबुद्धस्य योऽहं मग्नं एतं पुनः ।
 अनुवर्तितवान्मोहादन्यमन्यं जनाज्जनम् ॥ २४४.२६ ॥
 अयमनुभवेद्बन्धुरनेन सह मे भयम् ।
 साभ्यमेकत्वातं यातो यादृशस्तादृशस्त्वहम् ॥ २४४.२७ ॥
 तुल्यतामिह पश्यामि सदृशोऽहमनेन वै ।
 अयं हि विमलो व्यक्तमहमीदृशकस्तदा ॥ २४४.२८ ॥
 योऽहमज्ञानसंमोहादज्ञया सम्प्रवृत्तवान् ।
 संसर्गादिति संसर्गात्स्थितः कालमिमं त्वहम् ॥ २४४.२९ ॥
 सोऽहमेवं वशीभूतः कालमेतं न बुद्धवान् ।
 उत्तमाधममध्यानां तामहं कथमावसे ॥ २४४.३० ॥
 समानमायया येह सहवासमहं कथम् ।
 गच्छाम्यबुद्धभावात्वादिडेदीनीं स्थिरो व ॥ २४४.३१ ॥
 सहवासं न यास्यामि कालमेतं विवञ्चनात् ।
 वञ्चितो ह्यनया यद्धि निर्विकारो विकारया ॥ २४४.३२ ॥
 न तत्तदपराद् स्यादपराधो ह्ययं मम ।
 योऽहमत्रभवं सक्तः पराऽभुभमुपस्थितः ॥ २४४.३३ ॥
 ततोऽस्मिन्बुद्धुःपोऽथ स्थितो मूर्तिरमूर्तिमान् ।
 अमूर्तिश्चाप्यमूर्तात्मा ममत्वेन प्रधर्षितः ॥ २४४.३४ ॥
 प्रकृत्या य तथा तेन तासु तास्विल योनिषु ।
 निर्भमस्य ममत्वेन विकृतं तासु तासु य ॥ २४४.३५ ॥
 योनिषु वर्तमानेन नष्टसंज्ञेन येतसा ।
 समता न भया काश्चिदहंकारे कृता भया ॥ २४४.३६ ॥

आत्मानं ब्रह्म कृत्वा सोऽयं भूयो युनक्ति माम् ।
 धेदानीमवब्रह्मोऽस्मि निर्ममो निरलंकारः ॥ २४४.३७ ॥
 ममत्वं मनसा नित्यमलंकारकृतात्मकम् ।
 अपलगाभिर्मां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम् ॥ २४४.३८ ॥
 अनेन साम्यं यास्यामि नानयाऽलमयेतसा ।
 क्षेमं मम सदानेन नैवैकमनया सह ॥ २४४.३९ ॥
 अयं परमसंभोधात्पञ्चविंशोऽनुब्रह्मवान् ।
 अक्षरत्वं निगच्छति त्यक्त्वा क्षरमनामयम् ॥ २४४.४० ॥
 अव्यक्तं व्यक्तधर्माणां सगुणं निर्गुणं तथा ।
 निर्गुणं प्रथमं दृष्ट्वा तादृग्भवति मैथिल ॥ २४४.४१ ॥
 अक्षरक्षरयोरेतद्दुक्तं तव निदर्शनम् ।
 मयेऽहं ज्ञानसम्पन्नं यथा श्रुतिनिर्देशनात् ॥ २४४.४२ ॥
 निःसंदिग्धं य सूक्ष्मं य विशुद्धं विमलं तथा ।
 प्रवक्ष्यामि तु ते भूयस्तन्निर्बोध यथाश्रुतम् ॥ २४४.४३ ॥
 सांख्ययोगो मया प्रोक्तः शास्त्रद्वयनिर्देशनात् ।
 यदेव सांख्यशास्त्रोक्तं योगदर्शनमेव तत् ॥ २४४.४४ ॥
 प्रबोधनपरं ज्ञानं सांख्यानामवनीपते ।
 विस्पष्टं प्रोच्यते तत्र शिष्याणां हितकाम्यया ॥ २४४.४५ ॥
 बृहन्नैवमिदं शास्त्रमित्याहुर्विदुषो जनाः ।
 अस्मिंश्च शास्त्रे योगानां पुनर्भवपुनःसरम् ॥ २४४.४६ ॥
 पञ्चविंशात्परं तत्त्वं पठ्यते य नराधिप ।
 सांख्यानां तु परं तत्त्वं यथावदनुवर्णितम् ॥ २४४.४७ ॥
 ब्रह्मप्रतिबुद्धं य बुध्यमानं य तत्त्वतः ।
 बुध्यमानं य बुद्धत्वं प्रादुर्योगनिर्देशनम् ॥ २४४.४८ ॥
 ब्रह्मप्रतिबुद्धं य बुध्यमानं य तत्त्वतः ।
 बुध्यमानं य बुद्धत्वं प्रादुर्योगनिर्देशनम् ॥ २४४.४९ ॥
 इति श्रीमहापुराणे आदिब्राह्मे वसिष्ठकरालजन्कसंवादे

यतुश्चत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥

अध्यायः २४५ (१३७)

अजस्यापि विद्धियथा नानाभवनम्

वसिष्ठ उवाच

अप्रबुद्धमथाव्यक्तमिमं गुणनिधिं सदा ।

गुणानां धार्यतां तत्त्वं सृजत्याक्षिपते तथा ॥ २४५.१ ॥

अजो हि कीडया भूप विद्धियां प्राप्तं धृत्युत ।

आत्मानं बुद्ध्या कृत्वा नानेन प्रतिचक्षते ॥ २४५.२ ॥

येतदेवं विकुर्वाणो बुध्यमानो न बुध्यते ।

गुणानायरते ल्येष सृजत्याक्षिपते तथा ॥ २४५.३ ॥

अव्यक्तभोधनाश्चैव बुध्यमानं वदन्त्यपि ।

न त्वेवं बुध्यतेऽव्यक्तं सगुणं तात निर्गुणम् ॥ २४५.४ ॥

कदाचित्त्वेव भवेत्तत्तदाहुः प्रतिबुद्धकम् ।

बुध्यते यदि याव्यक्तमेतद्वै पञ्चविंशकम् ॥ २४५.५ ॥

बुध्यमानो भवत्येष ममात्मकं धृति क्षुतः ।

अन्योन्यप्रतिबुद्धेन वदन्त्यव्यक्तमथ्युतम् ॥ २४५.६ ॥

अव्यक्तभोधनाश्चैव बुध्यमानं वदन्त्युत ।

पञ्चविंशं मडात्मनां न यासावपि बुध्यते ॥ २४५.७ ॥

षड्विंशं विमलं बुद्धमप्रमेयं मडाद्युते ।

सततं पञ्चविंशं तु यतुर्विंशं विबुध्यते ॥ २४५.८ ॥

दृश्यादृश्ये ल्यनुगततत्त्वभावे मडाद्युते ।

अव्यक्तं चैव तद्ब्रह्म बुध्यते तात केवलम् ॥ २४५.९ ॥

पञ्चविंशं यतुर्विंशमात्मानमनुपश्यति ।

बुध्यमानो यदाऽऽत्मानमन्याऽऽलमिति मन्यते ॥ २४५.१० ॥

तदा प्रकृतिमानेष भवत्यव्यक्तलोचनः ।

बुध्यते य परां बुद्धिं विशुद्धाममलां यथा(दा) ॥ २४५.११ ॥

षड्विंशं राजशार्दूल तदा बुद्धः कृतो ब्रजेत् ।
 ततस्त्यजति सोऽव्यक्तसर्गाप्रलयधर्मिणाम् ॥ २४५.१२ ॥
 निर्गुणां प्रकृतिं वेद गुणयुक्तामचेतनाम् ।
 ततः केवलधर्माऽसौ भवत्यव्यक्तदर्शनात् ॥ २४५.१३ ॥
 केवलेन समागम्य विमुक्तात्मानमाप्नुयात् ।
 अेतत्तु तत्त्वमित्याहुर्निस्तत्त्वमजरामरम् ॥ २४५.१४ ॥
 तत्त्वसंश्रवणादेव तत्त्वज्ञो जायते नृप ।
 पञ्चविंशतितत्त्वानि प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ २४५.१५ ॥
 न यैव तत्त्ववांस्तात संसारेषु निमज्जति ।
 अेषामुपैति तत्त्वं छि क्षिप्रं बुध्यस्व लक्षणम् ॥ २४५.१६ ॥
 षड्विंशोऽयमिति प्राज्ञो गृह्यमाणोऽजरामरः ।
 केवलेन बलेनैव समतां यात्यसंशयम् ॥ २४५.१७ ॥
 षड्विंशेन प्रबुद्धेन बुध्यमानोऽप्यबुद्धिमान् ।
 अेतन्नानात्वमित्युक्तं सांख्यश्रुतिनिर्देशनात् ॥ २४५.१८ ॥
 येतनेन समेतस्य पञ्चविंशतिकस्य च ।
 अेकत्वं वै भवेत्तस्य यदा बुद्ध्युत्थानुबुध्यते ॥ २४५.१९ ॥
 बुध्यमानेन बुद्धेन समतां याति मैतिल ।
 सऽगुधर्मा भवत्येष निःसङ्गात्मानराधिप ॥ २४५.२० ॥
 निःसङ्गात्मानमासाधे षड्विंशं कर्मज विदुः ।
 विभुस्त्यजति याव्यक्तं यदा त्वेतद्विबुध्यते ॥ २४५.२१ ॥
 यतुर्विशमगाधं य षड्विंशस्य प्रबोधनात् ।
 अेष ङ्यप्रतिबुद्धश्च बुध्यमानस्तु तेऽनघ ॥ २४५.२२ ॥
 उक्तो बुद्धश्च तत्त्वेन यथाश्रुतिनिर्देशनात् ।
 मशकोद्गुम्बरे यद्गहन्यत्वं तद्गदेतयोः(कता) ॥ २४५.२३ ॥
 मत्स्थोऽकं यथा तद्गहन्यत्यमुपलभ्यते ।
 अेवमेव य गन्तव्यं नानात्वैकत्वमेतयोः ॥ २४५.२४ ॥
 अेतावन्भोक्षे धृत्युक्तो ज्ञानविज्ञानसंज्ञितः ।

पञ्चविंशतिकस्याऽऽशु योऽयं देहे प्रवर्तते ॥ २४५.२५ ॥
 अेष भोक्षयितव्येति प्राङ्मुख्यक्तगोचरात् ।
 सोऽयमेवं विमुख्येत नान्यथेति विनिश्चयः ॥ २४५.२६ ॥
 परश्च परधर्मा य भवत्येव समेत्य वै ।
 विशुद्धधर्माशुद्धेन नाशुद्धेन य बुद्धिमान् ॥ २४५.२७ ॥
 विमुक्तधर्मा बुद्धेन समेत्य पुरुषर्षभ ।
 वियोगधर्मिणा यैव विमुक्तात्मा भवत्यथ ॥ २४५.२८ ॥
 विमोक्षिणा विमोक्षश्च समेत्येऽ तथा भवेत् ।
 शुचिकर्मा शुचिश्चैव भवत्यमितबुद्धिमान् ॥ २४५.२९ ॥
 विमलात्मा य भवति समेत्य विमलात्मना ।
 डेवलात्मा तथा यैव डेवलेन समेत्य वै ॥
 स्वतन्त्रश्च स्वतन्त्रेण स्वतन्त्रत्वमवाप्यते ॥ २४५.३० ॥
 अेतावदेतत्कथितं मया ते तथ्यं मडाराज यथार्थतत्त्वम् ।
 अमत्सरस्त्वं प्रतिगृह्य बुद्ध्य्या, सनातनं ब्रह्म विशुद्धमाधम् ॥ २४५.३१ ॥
 तद्भेदनिष्ठस्य जनस्य राजन्, प्रदेयमेतत्परमं त्वया भवेत् ।
 विधित्सामानाय निबोधकारकं, प्रबोधडेतोः प्रणतस्य शासनम् ॥ २४५.३२ ॥
 न देयमेतस्य यथाऽनुतात्मने, शठाय क्लीभाय न ज्जिह्मबुद्ध्यै ।
 न पण्डितज्ञानपरोपतापिने, देयं तथा शिष्यविबोधनाय ॥ २४५.३३ ॥
 श्रद्धान्वितायाथ गुणान्विताय, परापवादाद्विरताय नित्यम् ।
 विशुद्धयोगाय बुधाय यैव, कृपावतेऽथ क्षमिणे छिताय ॥ २४५.३४ ॥
 विविक्तशीलाय विधिप्रिययाय, विवाहडीनाय बहुश्रुताय ।
 विनीतवेशाय नडैतुकात्मने, सदैव गृह्यं त्विदमेव देयम् ॥ २४५.३५ ॥
 अेतैर्गुणैर्डीनतमे न देयमेतत्परं ब्रह्म विशुद्धमाहुः ।
 न श्रेयसे योक्ष्यति तादृशे कृतं, धर्मप्रवक्तारमपात्रदानात् ॥ २४५.३६ ॥
 पृथ्वीभिमां वा यदि रत्नपूर्णा, दद्याददेयं त्विदमप्रताय ।
 जितेन्द्रियाय प्रयताय देयं, देयं परं तत्त्वविदे नरेन्द्र ॥ २४५.३७ ॥

तस्माद्युयं विरजसका वितमस्काश्च भो द्विजाः ॥ २४५.५१ ॥

अेवं मया मुनिश्रेष्ठाः सारात्सारतरं परम् ।

कथितं परमं मोक्षं यं ज्ञात्वा न निवर्तते ॥ २४५.५२ ॥

न नास्तिकाय दातव्य नाभक्ताय कदाचन ।

न दृष्टमतये विप्रा न श्रद्धाविमुषाय च ॥ २४५.५३ ॥

एति श्रीमहापुराणे आदिब्राह्मे वसिष्ठकरावजनकसंवाद्यसमाप्तिनिर्णयणं नाम

पञ्चत्वारिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥ २४५ ॥

adhyAya numbering is different with gautamI mAhAtmya with 105 adhyAyas are inserted from 70th adhyAya in the encoding.

Compare with adhyAya 126-137 in the printed book

<https://archive.org/details/BrahmaPurana>

are given as 234-245 above.

.. Vyasagita from Brahma Purana ..

Searchable pdf was typeset using generateactualtext feature of Xe_{La}TeX 0.99996

on September 11, 2017

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

